



# શ્રી આ ત્મા નં દ પ્ર કા શ



## દીપાવલીની શુભકામના

આપણે ઇચ્છીએ કે સૌના હિલમાં દીપાવલીની સાચી જ્યોતિ પ્રગટે, જે સાચી જ્યોતિ પ્રગટશે તો દુષ્ટતા અને અજ્ઞાનરૂપી અધિકારને ભાગ્યા વગર છૂટકો નથી.

માનાર્દ તંત્રી : શ્રી કે. જે. દોશી એમ. એ.  
માનાર્દ સહતંત્રી : કુ. પ્રફુલ્લા રસિકલાલ વોરા એમ. એ. એમ. એડ

પુસ્તક : ૮૬ ભાદરવો-આસો આત્મ સંવત ૯૪  
સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર વીર સંવત ૨૫૧૪  
અંક : ૧૧-૧૨ ૧૯૮૯ વિક્રમ સંવત ૨૦૪૫

222. ૮૫

## અ નુ ક મ ણિ કા

| ક્રમ | લેખ                              | લેખક                       | પૃષ્ઠ |
|------|----------------------------------|----------------------------|-------|
| (૧)  | શ્રી ગૌતમ સ્તુતિ:                | —                          | ૧૬૧   |
| (૨)  | દીપ પર્વ                         | —                          | ૧૬૨   |
| (૩)  | ધન્ય મુનિરાજ                     | લે. મનસુખલાલ લા. મહેતા     | ૧૬૩   |
| (૪)  | ભાગ નહિ, ભાવ                     | પૂ. મુનિશ્રી ચિત્રભાનુ     | ૧૬૬   |
| (૫)  | ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ             | લે. ચંદ્રિકાબેન વી. પંચાલી | ૧૬૭   |
| (૬)  | ભારતિય સંસ્કૃતિ માનવ સંસ્કૃતિ છે | રાયચંદ મગનલાલ શાહ          | ૧૭૦   |
| (૭)  | ઊંઠા અંધારેથી પ્રકાશના પંથે      | કે. જે. દોશી               | ૧૭૧   |
| (૮)  | “ મયણા-શ્રીપાળ ”                 | ભાનુબેન કીર્તિકુમાર મહેતા  | ૧૭૨   |
| (૯)  | ગરીબ કોણુ                        | કનૈયાલાલ મજલાલ વાઘાણી      | ૧૭૭   |
| (૧૦) | હિસાબ તથા સરવૈયા                 | —                          | ૧૭૮   |
| (૧૧) | સંસ્થા સમાચાર                    | —                          | ૧૮૧   |

આ સભાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીઓના નામ

- ✓ ૧. શ્રી શરદકુમાર પ્રતાપરાય મહેતા ભાવનગર
- ✓ ૨. શ્રી ચંદુલાલ પરસોતમદાસ કામદાર ભાવનગર
- ✓ ૩. શ્રીમતી જશુમતિબેન ચંદુલાલ કામદાર ભાવનગર
- ✓ ૪. શ્રી મહેન્દ્રકુમાર મુળચંદભાઈ વોરા ભાવનગર

સભાસદ બંધુઓ અને સભાસદ બહેનો,

સવિનય જણાવવાનું કે સં. ૨૦૪૬ કારતક સુદ ૧ ને સોમવાર ૩૦-૧૦-૮૬ ના રોજ બેસતા વર્ષની ખુશાલીમાં મંગળ પ્રભાતે આ સભાના સ્વ. પ્રમુખશ્રી શેઠશ્રી ગુલાબચંદભાઈ આણંદજી તરફથી પ્રતિવર્ષ કરવામાં આવતી દૂધ પાટીમાં (૬-૩૦ થી ૧૧-૦૦) આપશ્રીને પધારવા અમારું સપ્રેમ આમંત્રણ છે તથા કાર્તિક સુદિ પાંચમને શુક્રવારે સભાના હોલમાં કલાત્મક રીતે જ્ઞાન ગોઠવવામાં આવશે તો દર્શન કરવા પધારશેજી.

આ.શ્રી વિજયકમળસૂરિચરજી મ. સા.ની સ્વર્ગારોહણ તિથિ અંગે ગુરુલકિત નિમિત્તે તથા આ સભાના ભૂતપૂર્વ ઉપપ્રમુખ સ્વ. શેઠ કૃતેહચંદ જવેરભાઈ શાહની જન્મતિથિ હોવાથી તેમના પુત્ર ભાઈ હિંમતલાલ તરફથી સ્વર્ગસ્થના આત્મકલ્યાણ અર્થે જૈન આત્માનંદ સભાના લાયબ્રેરી હોલમાં સં. ૨૦૪૫નાં આસો સુદ ૧૦ મંગળવારના રોજ શ્રી પંચકલ્યાણકની પૂજા બજાવવામાં આવી હતી અને પ્રભાવના કરવામાં આવી હતી.

આ સભાના નવા આજીવન પેટ્રેન

શ્રેષ્ઠીવર્યશ્રી રાયચંદ મગનલાલ શાહની

## જીવન ઝરમર

અનેક સમાજસેવા સંસ્થાઓના પ્રેરક અને માર્ગદર્શક, નિરવકતા અને ધર્મપ્રેમી શ્રેષ્ઠીવર્યશ્રી રાયચંદભાઈ ભાવનગરના વતની છે. લગભગ ૫૦ વર્ષથી મુંબઈને કર્મભૂમિ બનાવી છે.

દ્રઢ મનોબળ, પરગજૂ સ્વભાવ, પ્રબળ ધર્મભાવના સાથે મુંબઈમાં જૈન શાસનસેવાના કામમાં સક્રિય કામ કરી રહ્યાં છે. મુંબઈમાં શ્રી વિજયદેવસૂર સંઘ, શ્રી ગોડીજી પાર્શ્વનાથ જૈન હોસલમાં પ્રત્યેક વિભાગમાં સેવા આપી રહ્યાં છે.

શ્રી ગોડીજી પાઠશાળાના સેક્રેટરી, ગોડીજી જ્ઞાનભંડારના મંત્રી તરીકે, તથા શ્રી જૈન સાધર્મિક સેવા સંઘના ટ્રસ્ટી તથા મંત્રી તરીકે તથા શ્રી વર્ધમાન સાધર્મિક સેવા ટ્રસ્ટના ટ્રસ્ટી તરીકે, શ્રી ઘોઘારી વીસાશ્રીમાળી જ્ઞાનિ માનદ્મંત્રીપદે તથા ઘોઘારી જૈન મિત્રના પ્રમુખ તરીકે, શ્રી અખિલ ભારત જૈન સંસ્કૃતિ રક્ષક સભાના માનદ્મંત્રીપદે, શ્રી જૈન ધાર્મિક



શિક્ષણ સંઘના ખજાનચી તથા ટ્રસ્ટી તરીકે ઇત્યાદી અનેક સંસ્થાઓમાં પોતાની સેવાઓ તન-મન અને ધનથી સમર્પિત કરી છે. તદઉપરાંત જીવહયાના ક્ષેત્ર હજારો કુતરાઓને અભયદાન આપવાનું અને ગાયો, બકરા, પશુ પંખીઓને અભયદાન આપવાનું મોટા પાયા ઉપર ગરબનું કામ કર્યું છે.

શ્રી સાધર્મિક સેવા સંઘ અને વર્ધમાન સાધર્મિક સેવા ટ્રસ્ટમાં ટ્રસ્ટી તરીકે ખૂબ સેવા શક્તિ ખર્ચીને પુણ્ય કમાયા છે. શ્રી રાયચંદભાઈએ આ નીચે મૂજબનો લાભ લઈને જીવતરને ધન્ય બનાવી મુક્તિનું ભાતુ ખાંધ્યું છે.

૧. શ્રી શત્રુજય ગિરિરાજ ઉપર નવા આદ્યધરની ઉપર થોડીના ઔમુખજમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરી છે,

૨. શ્રી શત્રુઞ્જય ગિરિરાજ ઉપર નૂતન જિનાલયની ભમતીમાં મૂળનાયક શ્રી નેમિનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરી તથા ધન્ય પ્રતિવર્ષ ચડાવવાનો આદેશ લીધો છે.

૩. શ્રી શત્રુઞ્જય તીર્થની તળેટીમાં શ્રી કેસરીયાળ મંદિરમાં શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથના ભગવાનમાં શ્રી જીરાવાલા પાર્શ્વનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરી છે.

૪. પાલીતાણામાં આરિસા ભુવન ધર્મશાળામાં શ્રી શાંતિનાથ જૈન પ્રાસાદમાં શ્રી શાંતિનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરી છે. એમના મોટા બહેન જડીબહેને શ્રી મહાવીરસ્વામી બીરાજમાન કર્યા છે.

૫. ભાવનગરમાં વડવામાં શ્રી આદીશ્વર ભગવાન બીરાજમાન કર્યા છે-પ્રતિષ્ઠા કરી છે.

૬. શ્રી આબુજી તીર્થમાં વસ્તુપાળ-તેજપાળની ટુંક લુણવસડીમાં શ્રી અજીતનાથ ભગવાનની પ્રતિષ્ઠા કરી તથા ધન્યનો કાયમી આદેશ લીધો છે.

૭. મહેસાણામાં બે પ્રતિમાજીની અંજનશલાકાનો લાભ લીધો છે.

૮. પાલીતાણાનાં કેસરીયાળ મંદીરમાં બે પ્રતિમાજીની અંજનશલાકાનો લાભ લીધો છે.

૯. મુંબઈમાં પાયધુની ઉપર શ્રી મહાવીરસ્વામી દેરાસરમાં શ્રી પદ્માવતી માતાજી બીરાજમાન કર્યા છે.

૧૦. સિદ્ધક્ષેત્રમાં આગમ મંદિરમાં શ્રી લલિતસાગર જૈન ઉપાશ્રયમાં મૂખ્ય હોલ ઉપર “શ્રેષ્ઠીવર્યશ્રી રાયચંદ મગનલાલ શાહ આરાધના હોલ” નામ આપી જીવન કૃત્ય કરેલ છે.

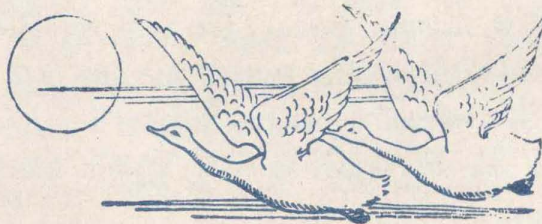
૧૧. શાન્તિરત્નાત્ર, અષ્ટેતરીરત્નાત્ર, સિદ્ધચંક પૂજન, અઠાર અભિષેક વિગેરે અનુષ્ઠાનો કરાવી, વીતરાગ પરમાત્માની વિશિષ્ટ ભક્તિનો પણ લાભ લીધો છે.

૧૨. તીર્થયાત્રાનો પણ સારો લાભ લીધો છે અને બીજાઓને લેવડાવ્યો છે.

જૈન ધાર્મિક શિક્ષણ સંઘના બબ્બનચી તથા ટ્રસ્ટી તરીકે સેવા આપી રહ્યા છે અને સામાજિક, ધાર્મિક તેમ જ વ્યવહારિક પ્રવૃત્તિઓમાં જીવનનો મોટાભાગનો સમય વ્યતિત કરી રહ્યા છે.

સારા લેખક. કાર્યકર્તા અને વક્તા તરીકેના સદ્ગુણો ધરાવે છે.

આ સભાના પેટ્રન થવા માટે ખૂબ ખૂબ આભાર માનવામાં આવે છે.



# શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

માનદૂતંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

માનદૂ સહતંત્રી : કુ. પ્રફુલ્લા રસિકલાલ વોરા એમ.એ.; એમ.એડ.

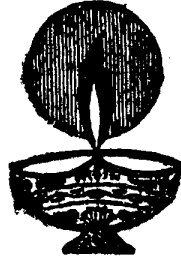
વર્ષ : ૮૬ ] વિ. સં. : ૨૦૪૫ : સપ્ટેમ્બર-ઓક્ટોબર [ અંક : ૧૧-૧૨

॥ શ્રી ગૌતમસ્તુતિઃ ॥

વીરભક્તો ગુરુરક્તો શિષ્યપ્રેમી ગુણપ્રામઃ ।  
 લબ્ધિસિદ્ધિજ્ઞાનદાતા ગૌતમઃ શિવાયાસ્તુ નઃ ॥ ૧ ॥  
 ગણાનાં નાયકશ્રૈષ્ઠ પૃથ્વીસુતઃ ક્ષમાવ્રતી ।  
 હિન્દ્રભૂત્યપરનામા ગૌતમઃ શિવાયાસ્તુ નઃ ॥ ૨ ॥  
 અહિંસાસંયમધારી તપોવ્રતસમર્થ તઃ ।  
 રિદ્ધિસિદ્ધિમુક્તિદાતા ગૌતમઃ શિવાયાસ્તુ નઃ ॥ ૩ ॥

— ‘રક્તતેજઃ’





## દીપ પર્વ

મહાવીર ભગવાન કા પાવન પ્યારા નામ,  
દીપ પર્વ પર હમ કરેં શ્રદ્ધાભરા પ્રણામ. ॥ ૧ ॥

ત્રિશક્તિમાંકે લાલ થે અનુપમ ગુણ કે ધામ,  
સિદ્ધારથ નૃપ પુત્ર જો, મુક્તિહત અભિરામ. ॥ ૨ ॥

સંયમ સે કી સાધના સમભાવોં કે સાથ,  
શૂન્યવનો મેં નિત્ય સહે દેવ-મનુજ ઉત્પાત, ॥ ૩ ॥

ધરતી-અમ્બર સે બને, સ્થિર વિરાટ-નિર્દોષ,  
અન્તર્મુખ બન આપને કિયે કર્મ સંક્ષેપ. ॥ ૪ ॥

પાયા કેવલજ્ઞાન ફિર, દિયા જગત કો જ્ઞાન,  
ભવ્ય આતમાએ જગી પગી પરમ વિજ્ઞાન. ॥ ૫ ॥

પ્રભુકી પાવન દેશના, જો ધારે નર-નાર,  
શાન્તિ સૌખ્ય સંસાર મેં, આયે નથી બહાર. ॥ ૬ ॥

રાગદ્વેષ મેં હેલકર, કરતા કયૂં તકરાર,  
સમતા સાધક બન સદા, બહા પ્રેમ કી ધાર. ॥ ૭ ॥

જીવન હીરા શ્રેષ્ઠ હૈ જ્ઞાનનયન સે જોય,  
ગફલત મેં જો ગિર ગયા, નહીં મિલેગા તોય. ॥ ૮ ॥

ત્રીવાલી દિન મેં કરે સદ્ગુણ પ્રકાશ,  
જિસસે માનવ લોકમેં બઠે સમ્ય વિશ્વાસ, ॥ ૯ ॥

“ જૈન જગત ” માંથી સાસાર.

# ધન્ય મુનિરાજ !

લે. : મનસુખલાલ તા. મહેતા

કૌશાંબી નગરીમાં એ વખતે લગ્નની મોસમ ચાલતી હતી. ઘેર ઘેર લગ્ન હતાં અને આજે જેમ આશ્રજીની વિવિધ જાતોમાં કેશર કેરી સૌથી શ્રેષ્ઠ ગણાય છે, તેમ તે વખતે મિષ્ટાન્નની વિવિધ વાનીઓમાં સિંહકેશર લાડુ ખડું વખણાતા. ભોજન-સમારંભમાં સાત વાનાની સુખડી કરી હોય, પણ તેમાં જો સિંહકેશર લાડુ ન હોય તો તે ભોજન નીરસ ગણાતું.

એ વખતે મહાન તપસ્વી થી સુમત મુનિ વિચરતાં વિચરતાં ત્યાં આવી પહોંચ્યા, તેમનામાં તપનું તેજ આગળ તરી આવતું હતું. છૂટા મોંએ તો ભાગ્યે જ ખાવાનું હોય. છઠ્ઠું, અઠ્ઠમના તપથી આગળ વધી હવે તો માસખમણના પારણે માસખમણ કરતા, અને એક મહાન તપસ્વી મુનિરાજ તરીકે તેમનું નામ ચારે તરફ પ્રખ્યાત થઈ ગયું હતું.

જેન સાધુઓને શાસ્ત્રમાં વિવિધ ઉપમાઓ આપવામાં આવી છે. એક જ ઠેકાણેથી ગોચરી ન લેવાના કારણે તેમને જમર જેવા કહેવામાં આવે છે. કામભોગરૂપી કાદવમાંથી જ ઉત્પન્ન થયેલા હોવા છતાં, તેનાથી અલિપ્ત રહેતા હોવાથી તેમને કમલ જેવા પણ કહેવામાં આવે છે. હરણ જેમ પારધિથી ઉદ્ધિગ્ન રહે છે. તેમ સંસારરૂપી પારધિના ભયથી જેન સાધુઓ હંમેશા ઉદ્ધિગ્ન રહે છે, એટલે તેમને મૃગની જેવા પણ કહેવામાં આવે છે. સાપ જેમ એકદષ્ટિ હોય છે, તેમ ભિક્ષા માગવા જનાર સાધુની પણ સંયમ તરફ એકદષ્ટિ રહે છે. તેમજ સાપ જેમ દરની આગુખાગુની જમીનને અડક્યા વિના અંદર પેસે છે, તેમ સાધુઓ પણ અન્નને સ્વાદ માટે મોંમાં મમળાવ્યા વિના ખાય છે, એટલે તે

અપેક્ષાએ સાપ જેવા પણ કહેવાય છે. જેન સાધુ મનનશીલ હોવાથી મુનિ કહેવાય છે. ક્ષમાશીલ અને અક્રોધી હોવાથી ક્ષાન્ત કહેવાય છે, ઇન્દ્રિયોનું દમન કરતા હોવાથી દાન્ત કહેવાય છે અને એક સ્થાને સ્થિર ન રહેતાં વિચર્યા કરનારા હોવાથી ચરક પણ કહેવાય છે. પાપનો સર્વ પ્રકારે ત્યાગ કર્યો હોવાથી પરિવ્રાજક, બાહ્ય અને અભ્યંતર શ્રધ્ધિઓ વિનાના હોવાથી નિર્શય, સંસારને તરી સામે કિનારે જવા ઇચ્છતા હોવાથી તીરાર્થી અને હિંસાદિમાંથી નિવૃત્ત થયેલા હોવાથી વિરત પણ કહેવાય છે.

આવા સુમત મુનિરાજ એક દિવસે માસખમણને પારણે ગોચરી અર્થે નીકળી પડ્યા. પારણું કર્યા પછી બીજા દિવસથી જ પાછી એક માસના ઉપવાસની તપશ્ચર્યા શરૂ થવાની હતી, એટલે મુનિરાજે વિચાર્યું કે આહારની કોઈ પૌષ્ટિક વસ્તુ ગોચરીમાં મળે તો ઠીક. છેલ્લા પારણા વખતે ચોસઠદ્રવ્યયુક્ત કૌશાંબીના સુપ્રસિદ્ધ સિંહકેશર લાડુનો સ્વાદ કર્યો હતો, જેની સુગંધ અને સ્વાદ મુનિરાજની દાઢમાં રહી ગયા હતા.

બધી ઇન્દ્રિયોમાં સૌથી વધારે બલવાન અને અદમ્ય ઇન્દ્રિય તે જીભ છે. આ જીભ અનેક અનર્થોનું મૂળ છે. શાસ્ત્રકારોએ જીભને રસોની લાલચુ, રોગ માત્રની જન્મભૂમિ અને બીજી તમામ ઇન્દ્રિયોને મારનારી અને તારનારી, યોગારૂઢને પણ બલાત્ ખેંચી નીચે ઢસડનારી અને સૌ કામનાને જન્માવનારી કહી છે, આ જીભ રસની લોભિયણુ અને હુલ્લડ મચાવનારી મનાઈ છે.

જીભના સ્વાદને વશ થઈ તપસ્વી મુનિરાજ પણ સિંહકેશર લાડુની શોધમાં એક ઘેરથી બીજા ઘેર

ફરે છે, પણ એ લાડુનો ક્યાંય ભેગ ખાતો નથી. ભક્તજનો મુનિરાજને દૂધ, રાખ, મગ અને વિવિધ વસ્તુઓ વહોરાવવા મહેનત કરે છે, પણ મુનિરાજ તો ‘ખપ નથી’ એમ કહી ત્યાંથી પાછા ચાલી નીકળે છે. ગોચરીમાં પૂરતો અગર બિલકુલ આહાર ન મળે, તો તેનો શોક ન કરતાં તેને તપ સમાન ગણીને સહન કરી, લેવું, એ શાસ્ત્રનું સૂત્ર મુનિરાજ ભૂલી ગયા.

જીવન અને સંસારમાં વિવેક અને વિચારપૂર્વક વર્તવું એ પણ તપનો એક શ્રેષ્ઠ પ્રકાર છે, અને તેથી જ કહેવાય છે કે-વિચારપૂર્વિકા વૃત્તિર્જિવને તપ ઉચ્યતે-અર્થાત્ જીવનમાં વિચારપૂર્વક વર્તવું એટલે તપ. જે તપના પરિણામે મન મઠું ચિત્તન ન કરે, તેમજ ઇન્દ્રિયો અને યોગીની હાનિ ન થાય તે જ તપ કરવા યોગ્ય છે. તેથી જ કહ્યું છે કે-તદેવ હિ તપઃ કાર્યં દુઃશ્યાનં યત્ર નૌ ભવેત-અર્થાત્ તે જ તપ કરવા યોગ્ય છે કે જ્યાં માડું (આર્ત અને રૌદ્ર) ધ્યાન ન થાય.

શ્રી સુમત મુનિ સિંહકેશર લાડુની ધૂનમાં વિવેક અને વિનય ચૂકી ગયા અને પછી તો શરમ છાડી દઇ ઘરે ઘરે જઇ સામેથી જ પૂછવા લાગ્યા કે, ‘સિંહકેશર લાડુનો ભેગ છે કે નહીં?’ ખરે-ખર! માણસ જેનું ચિત્તન કરે તેમાં જ તેનું ચિત્ત તદ્દાકાર થઇ જાય છે. મુનિરાજનું મન પણ સિંહકેશર લાડુમય થઇ ગયું અને તે ભિક્ષાચર્યાના નિયમો ભૂલી ગયા. ધર્મ વૃત્તિને પોષવામાં નહિ પણ શોષવામાં છે એ વાત જ મુનિરાજ વીસરી ગયા. ‘ચિત્તને નાના પ્રકારની વૃત્તિ અર્થાત્ ક્ષવરૂપો ધારણ કરતું અટકાવવું’ એ યોગના સાદા અને સરળ નિયમનું મુનિરાજને વિસ્મરણ થઇ ગયું.

મુનિરાજની રસેન્દ્રિયે તેમના સાન અને ભાનને ભૂલાવ્યા. મધ્યાહ્ન કાળ થઇ ગયો. પણ મુનિરાજને ક્યાંથી સિંહકેશર લાડુનો ભેગ ન થયો. એટલે શહેરના બધા વિભાગો ફરી વળ્યા, પછી તો ‘ધર્મ-લાભ’ને ભૂલી જઇ ઘરમાં જતાં જ ‘સિંહકેશર લાભ’

ગોલી પ્રેમ કરવા લાગ્યા. આ બેઠ વોહોને લાગ્યું કે મુનિરાજના મગજની કમાન છટકી ગઇ છે.

સૂર્ય અસ્ત થયો અને રાત્રિનાં અંધારા પથરાવા માંડ્યાં, તેમ છતાં મુનિરાજની સિંહકેશર લાડુ માટેની કૃત્ય અવિસ્તપણે ચાલુ જ રહી રાત્રિના નવનો સમય થયો. બાળકો, યુવાનો અને પ્રૌઢો તો શયનગૃહમાં જઇ નિદ્રામાં પાડી ગયા. કોઈ કોઈ ઘરમાં બિચારા વૃદ્ધજનો અર્ધ બગૃત અવસ્થામાં પેડી રહ્યાં હતા. મુનિરાજ એ સમયે એક ભક્ત-જનનાં ઘરમાં ગયા અને લાગ્યયોગે એ ઘરના મુખ્ય વડીલ એક સુશ્રાવક સુવાની તૈયારી કરતો હતો, તેની પાસે જઇ ‘સિંહકેશર લાડુનો ભેગ થઈ શકે તેવું છે?’ કહી ઉભા રહ્યાં.

પ્રથમ તો શ્રાવક રાત્રિના આવા વખતે મુનિરાજને આવેલા બેઠ આલો બની ગયો; પણ બીજી જ પળે, એણે તપસ્વી મુનિરાજના માનસને યોગબી લીધું. શ્રાવક તત્ત્વજ્ઞ, શાસ્ત્રનો બાણકાર અને માનવ સ્વભાવનો પૂરો અભ્યાસી હતા એને લાગ્યું કે મુનિરાજ આચારપતિત નથી, પણ સંયોગવશાત્ પરિસ્થિતિને વશ થઇ ગયા છે. સિંહકેશર લાડુની ઇચ્છા પાછળ સ્વાદની અપેક્ષા હોવા છતાં ભાવના તો ઉચ્ચ હતી. એક માસના ઉપવાસ બીજા દિવસથી શરૂ કરવાના હતા અને એ તપ દરમિયાન શક્તિ ટકી રહે એવી શુભ ભાવના પણ મુનિરાજના મનમાં ધર કરી બેઠી હતી. ભાવના શુભ હોવા છતાં તેમાં વિવેક અને સાધુ-ધર્મનો લોપ થઈ ગયો હતો. ઉન્માદ અને વેલ્લહાને કારણે માનવી ઘણી વખત ન કરવાનું કરી બેસે છે. પણ એવા પ્રસંગે તેને સ્થિર કરવા માટે તેનો તિરસ્કાર કે ધૂણા ન કરતા તેની વેલ્લહા કે ઉન્માદ દૂર થાય તેવી બાતના યોગ્ય પ્રયત્નો કરવા બેઠાં. આવેશમાં આવી જઈ કોઈ ન કરવા જેવું કૃત્ય કરી નાખે. તો તેને હંમેશા ક્ષમા આપવી બેઠાં. તેને તિરસ્કાર નહિ પણ પ્રેમ આપવો બેઠાં, કારણ કે જગતના ખરાબમાં ખરાબ માણસમાં પણ

સારામાં સારા માણસનો કાંઈક અંશ રહેલો જ હોય છે. આત્મવ્રત સર્વ ભૂતેષુ-ની પાછળ આ જ ભાવના રહેલી છે. માનવસમાજની એ ભારે કરુણતા છે કે યોગ્ય ચિકિત્સકો દ્વારા તનના રોગી-ઓની તે જ્યારે પૂરતી કાળજી લે છે, ત્યારે મનના રોગીઓને જેલની ચાર દીવાલો વચ્ચે ધકેલી દે છે. શરીર, મન અને આત્મા એ ત્રણેમાં જ્ઞાનદૃષ્ટિએ ભિન્નતા અને ભેદ સ્પષ્ટ હોવા છતાં વ્યવહારદૃષ્ટિએ તો એ ત્રણે અભિન્ન છે, એક-બીજા સાથે જોડાયેલાં છે એ ગહન સત્ય માનવી ભૂલી જાય છે.

શ્રાવક તો મુનિરાજને જોઈ તરત જ તમામ પરિસ્થિતિ સમજી ગયો. એટલે મુનિરાજને ભાવ-પૂર્વક વંદન કરી કહ્યું : ‘મુનિરાજ ! સિંહકેશર લાડુ તો તાજા જ આવ્યા છે.’ પછી અંદર જઈ સિંહકેશર મોહકથી ભરેલો એક મોટો થાળ લઈ આવ્યો. અને તે જોઈને મુનિરાજના અંગે અંગમાં આનંદ છવાઈ રહ્યો. મુનિરાજે પાત્રાં નીચે મૂક્યાં એટલે શ્રાવકે તમામ પાત્રાં મોહકોથી ઠાંસોઠાસ ભરી દીધાં.

મુનિરાજ જેવા પાછા ફરે છે કે તરત જ શ્રાવકે બે હાથ જોડી કહ્યું : ‘મુનિરાજ ! આપ જેવા મહાત્માનાં પગલાથી મારું ‘જુ’પડું’ પાવન બન્યું’ છે. આપ જેવા મહાન તપસ્વીનાં પગલાં મારા ઘરમાં થાય તેને હું મારું અહોભાગ્ય માનું છું. જૈનધર્મ પાળવા છતાં મારું કમનસીબ એ છે કે હું ક્ષત્રિયજાતિનો નહિ પણ વણિક છું. આપ જાણો છો કે વણિકના લોભને થોભ હોય જ નહિ, એટલે આપની રજા હોય તો એક શંકા પૂછું !’

મુનિરાજ હવે અસ્થિરમાંથી સ્થિર થવા લાગ્યા હતા એટલે શ્રાવકને જે શંકા હોય તે પૂછવા કહ્યું, એટલે શ્રાવકે કહ્યું :

‘यस्य धृतिस्तस्य तपो यस्य तपस्तस्य

सुगतिः सुलभा ।

येऽधृतिमस्तः पुरुषास्तपोऽपि खलु

दुर्लभं तेषाम् ॥’

‘આ શ્લોકનો અર્થ મને સમજાતો નથી, આપ તે ન સમજાવો ?’

મુનિરાજે કહ્યું : એનો અર્થ એમ થાય છે કે જેને ધૃતિ છે, તેને તપ સંભવી શકે છે અને જેનામાં તપ છે, તેને જ મોક્ષગતિ સુલભ છે. અને જેનામાં ધૃતિ નથી તેનામાં તપ દુર્લભ છે’

શ્રાવકે વિનયપૂર્વક પૂછ્યું : ‘પરંતુ મુનિરાજ ! ધૃતિનો અર્થ શું તે જ મને સમજાતું નથી !’ મુનિરાજ વિચારમાં પડ્યા. પાત્રામાં મોહકો પડ્યા પછી મુનિરાજનું ધ્યાન ત્યાં કોઠિયાની સળગતી દિવેટના પ્રકાશ પર પડ્યું હતું. તેમને ભાન આવવા લાગ્યું કે રાત્રિનો સમય થઈ ગયો છે અને પોતે સવારથી જ ગોચરી અર્થે નીકળ્યા છે ધૃતિનો અર્થ સમજાવતાં મુનિરાજે કહ્યું તો ખરું કે ધૃતિ એટલે સ્થિરતા, દૈર્ઘ્ય-ધીરજ, પણ તે જ વળતે તેમને પોતાની સાચી પરિસ્થિતિનું પણ જ્ઞાન થયું. મુનિરાજ વિચારવા લાગ્યા કે, ‘અડાહા ! હું તપસ્વી મુનિ, પંચ મહાવ્રતનો અધિકારી, માસખમણના પારણા અર્થે સિંહકેશર લાડુ જેવી તુચ્છ વસ્તુમાં પાગલ બની મનની સ્થિરતા ગુમાવી એકો ! મને તપનો અધિકાર જ ક્યાં રહ્યો ? જ્યાં સ્થિરતા નથી, જ્યાં ધીરજ નથી, જ્યાં દૈર્ઘ્ય નથી, ત્યાં વળી તપ સંભવે જ કેમ ?’

મુનિરાજની આંખોમાંથી પશ્ચાત્તાપનાં આંસુની ધારા અસ્ખલિતપણે વહેવા લાગી અને ગદ્ગદ કંઠે શ્રાવકને સંબોધી કહ્યું : તત્ત્વજ્ઞ શ્રાવક ! તમે ભલે વણિકકુળમાં જન્મ લીધા. પણ આજે તો તમારા મારા ગુરુનું કાર્ય કયું છે. વેશની દૃષ્ટિએ હું તમારો ગુરુ, પણ તત્ત્વદૃષ્ટિએ તો તમે જ મારા ગુરુ. પતનના ભયંકર માર્ગ પર હું ઘસારાઈ રહ્યો છું, એ ભાન મને અતિહાપણુપૂર્વક કરાવ્યું છે.’

પછી તો મુનિરાજે એ જ શ્રાવકના ઓરડામાં નિર્દોષ ભૂમિ યાચી, આખી રાત ત્યાં જ કાઉસગ્ગ ધ્યાનમાં ગાળી.

પ્રાતઃકાળે મુનિરાજે નગર બહાર જઈ શુદ્ધ  
ભૂમિ શોધી પાત્રામાંથી સિંહકેશર મોઢક કાઢી  
તેનો ચૂરો કરવા માંડ્યો અને જે કર્મોનો અનેક  
જન્મોની આકરી તપશ્ચર્યાથી નાશ ન થઈ શકે તે  
કર્મોનો પશ્ચાત્તાપની પ્રગ્ન વડે નાશ કરી  
નાખ્યો.

એક બાળુ સિંહકેશર મોઢકના ચૂરેચૂરા થઈ  
ગયાં અને બીજી બાળુ મુનિરાજના ધાતીકર્મોના  
પણ ચૂરેચૂરા થઈ ગયા અને ત્યાં જ તેમને  
કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયું.

આવા મુનિરાજને કોટિ કોટિ વંદન !

આવા શ્રાવકને પણ ધન્યવાદ !



## ભાગ નહિ, ભાવ.

\*\*\*\*\*

હમણા થોડા વર્ષ પહેલાની જ આ વાત છે. નવદ્વીપમાં રામમણિ અને રઘુમણિ એ બંને  
ભાઈઓ મહાપરિતો તરીકે જાણીતા હતા. એમને જેમ વિદ્યા વરી હતી તેમ લક્ષ્મી પણ મળી  
હતી. બંને વચ્ચે પ્રેમ એવો કે જાણે પુષ્પ અને પરાગ. એક દિવસે મોટાભાઈ રામમણિએ જ  
કહ્યું : “રઘુ ! હવે આપણે આ મિલકત બહેંચી નાંખીએ.”

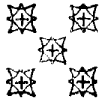
“મોટાભાઈ ? તમે આ શું બોલ્યા ? મૂર્ખાઓ તો જુદા થાય. પણ આપણે પરિતો પણ જુદા  
થઈશું ? ”

રામે પ્રેમથી કહ્યું : “આપણે જુદા થોડા જ થઈએ છીએ ? આપણને કોણ જુદા પાડી શકે  
તેમ છે ? આ તો મિલકત છાકરાઓને બહેંચી દઈએ જેથી આ તુચ્છ વસ્તુ માટે એ લોકો લવિષ્યમાં  
લડીને વેરઝેર ન કરે.”

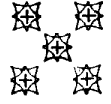
રામને ત્રણ પુત્ર હતા. રઘુને એક જ. રામે મિલકતના બે ભાગ પાડ્યા. એક ભાગમાં પોતાના  
ત્રણ પુત્ર અને બીજામાં નાના ભાઈનો એક પુત્ર. આ ભાગથી ખુશી થવાને બદલે નારાજ થઈ  
રઘુએ કહ્યું : “ભાઈ ! તમે આ શું કહ્યું ? આપણે જુદા થતા હોત તો બે ભાગ પડતા. પણ  
આપણે તો પુત્રોને બહેંચણી કરી આપીએ છીએ. માટે ચાર સરખા ભાગ પાંડા અને પુત્રોને સરખા  
બહેંચો તો જ મને સુખ થાય.” એમ કહી, એણે પોતે જ ચાર ભાગ બહેંચી આપ્યા !

—પૂર્વ મુનિત્રી ચિત્રભાનુ





# ભગવાન મહાવીરનો સંદેશ



લેખિકા : શ્રી ચંદ્રિકાબેન વી. પંચાલી બોટાદ



એકરૂપતામાં જૈન વિહાર કરે છે.

ભગવાન મહાવીરના સંદેશમાં અકારત્રયી છે. અહિંસા, અપરિગ્રહ, અને અનેકાન્ત. વર્તમાન વિશ્વની સમસ્યાઓનો ઉકેલ અકારત્રયી આપી બળ્ય છે. અહિંસા ભગવાન મહાવીરના સંદેશનું ૩૪મ સોપાન છે. “અહિંસા પરમો ધર્મ” એ પરમ સૂત્ર છે. અહિંસા એટલે હિંસામાં વિરતી. હિંસાનો સ્થૂળ અર્થ છે પ્રાણીવધ. ભારતીય ધર્મોના ઇતિહાસમાં વિશેષતઃ જૈન ધર્મના સંબંધે અહિંસા તત્વને સૂક્ષ્મ રૂપથી સમજાવ્યું છે. અન્ય દર્શનો અહિંસા વિષે લખે છે. અને પાતંજલયોગ-માખ્ય લખે છે—

અહિંસા સર્વથા સર્વદા,

સર્વભૂતાગામ્ અનમિત્રોહ ॥

અર્થાત્ કોઈપણ પ્રકારથી કોઈપણ જીવને પીડા ન આપવી તે અહિંસા છે. શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતા અહિંસાનું મુલ્ય અનાસકિત યોગમાં નિરૂપે છે. અહિંસાનો અર્થ સિન્નતાથી થયો છે. આચાર્ય અભિયન્ધુ “અભિધર્મ” ૪-૩૭માં કહે છે કે—

પ્રાણાતિપાતઃ સંચિન્ત્ય પરસ્યાન્નાન્તિમારણમ્ ।

અર્થાત્ મારવાની ઇચ્છાથી બીજા પ્રાણીનું જાનિત રહિત અચૂક મરવું તે જ પ્રાણાતિપાત છે. જૈન દર્શનમાં ઉમાસ્વામી આચાર્ય તત્વાર્થ સૂત્ર ૭-૮માં કહે છે યોગાત્ વ્યપરોણં હિંસા । પ્રમત્તયોગથી થવાવાળો પ્રાણીવધ હિંસા છે. પ્રમત્તયોગ એટલે રાગદ્રોષયુક્ત રાગદ્રોષનાં પરિણામ પણ જૈન દર્શનમાં હિંસા રૂપે સ્વીકાર્યા છે.

જૈન દર્શનમાં દ્રવ્યહિંસા અને ભાવહિંસા એમ

બીજામાં વૃક્ષ સુષુપ્ત પર્યુ છે. તેને પ્રકાશ, પાણી અને પવન મળે તો બીજ અંકુરિત બને છે. અને કંમે કંમે તે એક વિશાળ વૃક્ષમાં પરિણમે છે. તેમ આત્મામાં અનંતજ્ઞાન, અનંતદર્શન, અનંત આનંદ, અનંતવીર્ય જેવી અનંત શક્તિઓ રહેલી છે. તે સાધના દ્વારા સમ્યક પુરુષાર્થથી અભિવ્યક્ત થાય છે. ભગવાન મહાવીરના સંદેશમાં જૈન મતાનુયાયી સિમિત નથી. જૈન એ વ્યક્તિ-વાચક શબ્દ નથી પણ ગુણપ્રધાન શબ્દ છે. જે આત્માના અસીમ આનંદમાં લીન રહે છે અને પરપદાર્થોથી વિજ્ય મેળવે છે તેને જૈન કહેવાય છે. જિ, જયતિ પરથી જૈન શબ્દ બન્યો છે, આવો જૈન મુક્ત હોય છે. બંધનરહિત, સમાધિસ્થ અને અનંતમાં વિરમીત હોય છે. કૃષ્ણતા, હતાશા, નિરાશા અને વ્યથા રહિત હોય છે, જે શાંત, નિરવ, સંગીતમાં લીન છે, દષ્ટાઓનું દર્શન છે. મર્મીઓની ચરમ કાલાતીત ક્ષણ છે, એવી અખંડ

બે પ્રકાર બતાવ્યા છે. પ્રાણીવધ, સ્થૂલહિંસા તે દ્રવ્યહિંસા અને રાગદ્વેષયુક્ત વિભાવરૂપ આત્માનું પારણામ તે ભાવહિંસા છે. નાનામાં નાના - સૂક્ષ્મ જીવને અબળજીવતા દુઃખ પહોંચે તે હિંસા છે. તેની ક્ષમા તે જૈનત્વ છે. આજના વર્તમાન સમયે યુદ્ધની ભૂમિકા સર્જાય છે. રાષ્ટ્રો રાષ્ટ્રો વચ્ચે શસ્ત્રવૈમનસ્ય વધ્યું છે. ત્યારે ભગવાન મહાવીરનો “ અહિંસા-સંદેશ ” સુધારસ સમાન બની રહે છે.

અપરિગ્રહ દ્વારા વિશ્વનાં પ્રશ્નોનું નિરાકરણ થઈ જાય છે. પરિ=ચોમેરથી, ગ્રહ=ઘેરાયેલો તેપરિગ્રહી. પરંતુ સર્વથી મુક્ત આત્મા અપરિગ્રહી છે એવો સ્થૂલ અર્થ છે. ઉમાસ્વામી તત્વાર્થ સૂત્ર ૭-૧૨ માં લખે છે- મૂઠ્ઠાં પરિગ્રહઃ । અર્થાત્ આસક્તિ તે પરિગ્રહ. અમૃતચંદ્ર આચાર્ય એમના “પુરુષાર્થ સિદ્ધિ ઉપાય”-૧૧૧માં કહે છે કે—

યા મૂઠ્ઠાં નામેયં વિજ્ઞાતાયઃ પરિગ્રહો જ્ઞેયઃ ।  
મોહોદયાદુદીર્ણો મૂઠ્ઠાં તુ મમત્વપરિણામઃ ॥  
અર્થાત્ જે મૂઠ્ઠાં છે તેને જ નિશ્ચયથી પરિગ્રહ જાણવો. મોહના ઉદયથી ઉત્પન્ન થયેલ મમત્વરૂપ પરિણામ જ મૂઠ્ઠાં છે. જૈનદર્શનમાં પરિગ્રહના બે હેતુ છે. અંતરંગ પરિગ્રહ અને બાહ્ય પરિગ્રહ. અંતરંગ પરિગ્રહના ચૌદ પ્રકારો છે. બહિરંગ પરિગ્રહના બે પ્રકાર છે— ચેતન અને અચેતન પરિગ્રહ. અંતરંગ પરિગ્રહમાં આત્માના પરિણામ ઉપર અને બાહ્ય ચેતન - અચેતન પદાર્થ ઉપર મમત્વ પરિણામ તે પરિગ્રહ છે. આનાથી આત્મ-લીનતાનો નાદ ઉઠી શકતો નથી આત્મ ચિત્તતા માટે અપરિગ્રહનો સંદેશ ભગવાન મહાવીરે આપ્યો છે. જગતને જે પદાર્થો તરફથી મૂઠ્ઠાંવળી છે જેના કારણે માનવતાના ધર્મના પ્રેમના પોતાને, સહિષ્ણુતાના સાગરને, સરળતાની સરિતાને એક બાબુ રહેવા દઈ અકસ્તવને આગળ લાવીને સંગ્રહ કરવામાં માનવ સમુદાય પડ્યો છે. જેને દિવ્યતા, ભવ્યતા, અંત મુક્તિના નાદને ગજવવાનો છે તે પરિગ્રહમાં પરિમિત બન્યા છે. ત્યારે ભગવાન

મહાવીરનો સંદેશ અપરિગ્રહ ઉદ્દેશો ઉપાય છે. મહાત્માગાંધી પરિગ્રહ વિષે લખે છે “ વાસ્તવમાં પરિગ્રહ માનસિક વસ્તુ છે, મારી પાસે લોટી, દોરી કે લગોટી છે તેના અભાવમાં મને કલેશ થાય તો મારે માટે તે પરિગ્રહ છે. પણ જો કોઈને મોટા કામજાની જરૂર પડે અને રાખે તેમ જ ખોવાઈ જતા કલેશ ન કરે તે અપરિગ્રહ છે.

ભગવાન મહાવીરે વાદોનો અંત કરવા માટે અનંકાન્ત સિદ્ધાંતનો ઉપદેશ આપ્યો. આજે અને-કાન્તવાદથી આ સિદ્ધાંતનો પ્રસાર-પ્રચાર, થયો છે. કિન્તુ નવો વાદ નથી નવી વિચાર દૃષ્ટિ છે જ્યારે ભારતના ખૂણે ખૂણે શાસ્ત્રાર્થ અને વાદવિવાદનો સઘર્ષ પરસ્પર જન્મેલો, અનેક સ્થળોએ વાગૂયુદ્ધ થવા લાગ્યા, અનેક ઋષિ આશ્રમમાં, વિહારોમાં, મઠોમાં, ગુરુકુલમાં અનેક વાદો પ્રચલિત બન્યા ત્યારે અનેકના અંત માટે ભગવાન મહાવીરે એકતાના દ્વાર ખોલ્યા. આ પણ સાથ છે તો બીજી અપેક્ષાએ તે પણ સત્ય છે તેને માટે સત્ય પગાંધ્યા છે.

(૧) સ્યાત્ અસ્તિ, (૨) સ્યાત્ નાસ્તિ, (૩) સ્યાત્ અસ્તિ ચ નાસ્તિ. (૪) સ્યાત્ ચ અવસ્તવ્યઃ, (૫) સ્યાત્ અસ્તિ ચ અવસ્તવ્યઃ, (૬) સ્યાત્ નાસ્તિ ચ અવસ્તવ્યઃ, (૭) સ્યાત્ અસ્તિ ચ નાસ્તિ ચ અવસ્તવ્યઃ । આ છે પણ બીજાની અપેક્ષાએ આ નથી. એક જ પદાર્થમાં છે અને નથી બનેલું અસ્તિત્વ છે તે છે અને નથી યુગપદ છે બંને માટે એક સાથે બોલી નહીં શકીએ તે અવસ્તવ્ય છે ‘છે’ તે અવસ્તવ્ય છે. ‘નથી’ તે અવસ્તવ્ય છે. છે અને નથી તે સાથે અવસ્તવ્ય છે. નયવાદની દૃષ્ટિથી સંગ્રહનય, વ્યવહારનય, ઋજુસૂત્રનય, શબ્દનય, સમભિરૂઢનય. સર્વભૂતનય, નૈગમનય આમ સાત નયથી અપેક્ષા સમજાવી છે. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર કાળ, ભાવની અપેક્ષાથી પણ એક જ પદાર્થને સમજાવી શકાય છે. જૈન ધર્મ, બૌદ્ધધર્મ કે વૈદિક ધર્મમાં કોઈ એક ધર્મને વિશિષ્ટ માનવો તે સંકુચિતતાનું લક્ષણ છે. દરેક ધર્મ પોતાના

સ્થાને સાપેક્ષ છે. દરેક ધર્મનું મંથન કર્યા પછી એક નિષ્કર્ષ પર આવવું તે અનેકાન્ત છે. કેવળ બાહ્યાચાર પર ધ્યાન દઈને તેમ જ તેને આધાર માનીને સમજવાથી સાચી સ્થિતિની પ્રાપ્તિ સંભવિત નથી, આજના યુગને અનેકાન્તની સમન્વય સાધના અનિવાર્ય છે. અનેક તારિકક દષ્ટિ કૌણ્થી પારસ્પરિક ભ્રમ મૂલક દષ્ટિ જનિત વિરોધ વિવાદો અનેકાન્તથી અન્ત આવે છે. તથા ધાર્મિક અને લૌકિક ભિન્નતામાં એકત્વ (Unity in diversity) સધાય છે.

મનુષ્ય પોતાની સાધના અને તપશ્ચર્યાથી ઈશ્વરત્વ, દિવ્યતા મેળવી શકે છે. ઉપનિષદ કહે છે કે...

उद्धरेत् आत्मना आत्मानम् आत्मवनाम् सादयेत्... અર્થાત્ આત્માથી જ આત્માનો ઉદ્ધાર થાય છે. મનુષ્યને સુખ અને દુઃખનું કારણ આત્મા છે. જગત્ ચક્રે તે અનાદિથી ચાલે છે. અને ચાલતુ રહેશે. પણ જે કંઈ છે તે માનવતા અને મનુષ્ય મનુષ્યતા તે સમન્વય ભાવનાનો પર્યાય છે. આ સમન્વય ભાવના સ્યાદ્વાદી આચાર પદ્ધતિ અને અનેકાન્તિક વિચાર ધારાથી સંભવિ શકે છે. અનેકાર્ત આજના યુગનો મહામંત્ર છે. નિર્ભયતાનો રહસ્ય મંત્ર છે. સુખ-શાંતિ, મૈત્રી અને સહિષ્ણુતા માટે અહિંસા, અપરિગ્રહ, અને અનેકાન્તની અકારત્રયીનો સંદેશ જગતને માનવતાના કુંજનો સાક્ષી બની રહેશે.



## શોકાંજલિ

૧. શ્રી સલોત બદવણભાઈ અદરણભાઈ કંથારિયાવાળા ઉ. વર્ષ ૭૪ બારડોલી મુકામે તા. ૧૬-૮-૮૬ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓશ્રીના આત્માને પરમશાંતિ મળે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

૨. શ્રી કુન્દનલાલ કાનણભાઈ શાહ ઉ. વર્ષ ૭૬ ભાવનગર મુકામે તા. ૨૭-૬-૮૬ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ. તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

# ભારતિય સંસ્કૃતિ માનવ સંસ્કૃતિ છે

સં. : રાયચંદ મગનલાલ શાહ

સંસ્કૃતિ જીવનની સૌરભ છે. મનનું માધુર્ય છે. હૃદયની પવિત્રતા છે. સાહિત્યનો પ્રકાશ છે. સભ્યતાની પ્રયોગશાળા છે. સમાજની ક્રાંતિ છે. ભાવનાનું ઉપવન છે. અને આત્માની શક્તિ છે.

સંસ્કૃતિ એ વિદ્યતાનો-પાંડિત્યનો પર્યાયવાચક શબ્દ નથી. ગણીગાંઠી વ્યક્તિઓની જન્મ-મૃત્યુની તિથિનું સ્મરણ કરવું એજ સંસ્કૃતિ નથી. મોટી મોટી સુંદર કલ્પનાઓના ઘોડા દોડાવવા એપણ સંસ્કૃતિ નથી,

પણ જીવનમાં જે ઊંચા સંસ્કારોનું સિત્તન કરે, વિવેક ધુલિને જાગૃત કરે અને આત્મ-નિરીક્ષણની પ્રબળ પ્રેરણા આપે એજ સંસ્કૃતિ છે.

ભારતીય સંસ્કૃતિ વિશ્વની એક મહાન સંસ્કૃતિ છે. આ સંસ્કૃતિ જુના જમાનાથી યુગોના યુગોથી શુકના તારાની જેમ પોતાના તેજ અને પ્રભાવથી સમગ્ર વિશ્વને આકર્ષી રહી છે. તેનો પ્રકાશ દૂર સુદૂરના ક્ષેત્રોમાં પણ પ્રસરેલો છે. તેણે કેટલાય રાષ્ટ્રો અને માનવ જાતિઓને માર્ગદર્શન આપ્યું છે. ભારતીય સંસ્કૃતિ માનવ સંસ્કૃતિ છે.

માણસ જ સંપૂર્ણ જ્ઞાન, વિજ્ઞાન, ધર્મ અને શાસ્ત્રોનો ઘડવૈયો છે, તે ચમત્કારોનો સર્જક છે, અને પ્રકૃતિની શક્તિઓનો સંચાલક છે. માનવીને હરાવી શકે તેવું આ દુનિયામાં કોઈ જ શ્રેષ્ઠ પ્રાણી નથી.

ન માનુવાત શ્રેષ્ઠતરં હિ કષિત ।

સંસ્કૃતિ માનવજીવનમાં અભિનવ ક્રાંતિ જન્માવે છે, તે મનોવૃત્તિઓને બદલી નાખે છે. જીવનને પવિત્ર કાર્યોથી શોભાવવાનું કરે છે. અને વિચારોમાં વિશુદ્ધિ લાવે છે. સંસ્કૃતિ પ્રિય વ્યક્તિનું જીવન

કલાત્મક હોય છે. આ જીવન અગરબત્તી જેવું સુગંધમય, તાજા શુભાષ્ણ જેવું ખીલેલું, સાકર કે મધ જેવું મીઠું, મલમલ જેવું મુલીયમ, સૂર્ય જેવું તેજસ્વી, દીવા જેવું પ્રકાશમાન, ચંદ્ર જેવું શિતળ, સિંહ જેવું નિર્ભય અને કમળ જેવું નિર્દોષ હોય છે, અને તેના જીવનમાં આચારની પવિત્ર ગંગા સાથે વિચારની યમુનાનો સુભગ સમન્મય થાય છે.

જગતના બુદ્ધિશાળી ચિંતકોએ માનવજીવનનું પૃથ્થકરણ કર્યું છે. આ પૃથ્થકરણ પ્રયોગશાળાની પેલી કાચના નળીમાં થતું નથી. પરંતુ “સત્ય” શિવ” સુંદરમ્” ની કસોટી ઉપર કરીને થાય છે. તેમણે કહ્યું : “માનવીનું જીવન આદર્શોના બીજામાં ઢાળેલા જેવું નથી. તે તો વૃક્ષ પર ખીલેલા ફુલ જેવું છે. બટન દબાવતા જ ખેંચી શકાય તેવો ફાટો નથી. પીંછી અને આંગળીઓની કારીગરીથી દોરવામાં આવેલું ચિત્ર છે.”

માનવ પ્રકૃતિ અને પરમાત્મા વચ્ચેની અજબ કડી છે. તેની એકતરફ દેવ છે અને બીજી તરફ દાનવ છે. એક તરફ શિવ છે અને બીજી તરફ શયતાન છે. માનવ વચ્ચોવચ્ચ ઉભો છે. તે ગમે તે તરફ વળી શકે તેમ છે. તે દેવ પણ બની શકે છે અને રાક્ષસ પણ બની શકે છે. દેવ બનવામાં તેના વિજય છે અને રાક્ષસ બનવામાં તેનો પરાજય છે. દેવત્વની સ્થાપના કરીને દાનવતાનો નાશ કરવા માટે કટિ-બદ્ધ થવું એ જ માનવતા છે, સંસ્કૃતિ છે.

સંસ્કૃતિનું કુલ સત્ સંસ્કારો-સુસંસ્કારોની વેલ પર જ પાંગરે છે, ખીલે છે અને મહેકે છે. વીસમી સદીને વિજ્ઞાનનું વરદાન મળ્યું છે. રોકેટ

હિપથહ અને એટમ ઓખની મોસમ તો પૂર બહારમાં ખીટી છે; પરંતુ સંસ્કારી જીવનના અભાવે તે બુદ્ધિશાળી વિચારકોન માથાના દુઃખાવાનું કારણ બની ગઈ છે. [વધનું] ભાવિ ઘડનારા જ્યોતિર્ધરો સંતો, મહાત્માઓ અને જ્ઞાનિઓ ચિંતાતુર બન્યા છે.

વિજ્ઞાન આજે સર્જન તરફ વળવાને બદલે અવળા માર્ગે વિનોશ તરફ આગળ વધી રહ્યું છે, આ કારણને લીધે જીવન વીણામાંથી પ્રેમનો અંકાર

નીકળતો નથી, પ્રેમનો સ્વર નીકળતો નથી,

અહિંસા, દયા, પ્રેમ, કરુણા, વાતસલ્ય, ત્યાગ અને પરના કલ્યાણ માટેનો સમર્પણ ભાવ, એવી ભારતીય સંસ્કૃતિ વિશ્વના સર્વ માનવ તેમજ પશુ પંખી ઇત્યાદિ જીવ માત્રનું કલ્યાણ કરે !! એજ એક અંતરની ભાવના અને પરમ કૃપાળુ પરમાત્માને પ્રાર્થના.....!!

❖

## ગિંડા અંધારેથી પ્રકાશના પંથે

—કે. જે. દોશી

કલાપૂર્ણ અદ્ભુત નૃત્ય કરતાં કરતાં યુવાન નટની દષ્ટિ એકાએક સામેના મજલા-વાળા મકાન પર પડી

અહા કેટલું સુંદર દેવ-દુર્લભ દર્શ્ય હતું! એક નવયુવક સાધુ સંપૂર્ણ અલંકારોથી સુસજ્જિત અનિંદ્ય સુંદરી પાસેથી ભિક્ષા લઈ રહ્યાં હતાં. તેમની દષ્ટિ પાત્ર પર હતી. તેમની આંખો નીચે ઢાળેલી હતી. તેઓ શાંત અને સ્થિર હતા. કામિનીના માયાવી અને આશ્ચર્યકારક આકર્ષણથી કેટલા મુક્ત અને અલિપ્ત!

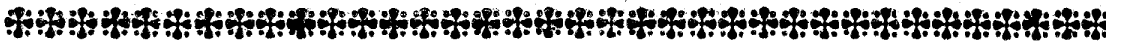
વિચારધારાએ એકાએક વળાંક લીધો. “અને એક હું છું કે જે એક નટકુમારીના રૂપમાં પાગલ બની ગયો છું તથા મારા ઉચ્ચ કુળની પ્રતિષ્ઠાને ભૂલી જઈ નટ બનીને આમથી તેમ ભટકી રહ્યો છું. એહ! કેટલું શરમજનક પતન! મારા વિલાસની આ પરાકાષ્ટા...!

નયનરમ્ય શાનદાર નૃત્યની એક અતિ ઉલ્લાસભર્યા વાતાવરણમાં સુમધુર સમાપ્તિ. ચારે બાજુથી શાબાશ, શાબાશના અવાજ અંત લેટ ઇનામના વરસાદ! જનતા ખુશખુશ થઈ ગઈ. સમ્રાટ પણ આનંદ પામ્યા. નટકુમારીનો પાલક પણ સુગ્ધ થયો અને વિવાહ પ્રસ્તાવનો સ્વીકાર કર્યો.

પણ... હવે એ બધું વ્યર્થ હતું. પથ્થ્રાષ્ટ, અને વાસનાનો કીડો બનેલો ઇલાયચી-કુમાર હવે શુભપથ પર હતો. તેને એક નવી દિશા અને નવા પ્રકાશ સાંપડ્યા હતાં. એ તો હવે ઉન્નતિના માર્ગ પર આગળ વધવા લાગ્યો હતો. એ તો હવે ભોગથી મુક્ત થઈ ત્યાગને માર્ગે, અધિકારનો રસ્તો છોડી પ્રકાશને પંથે ચાલી રહ્યો હતો. તેને હવે સત્યનો માર્ગ સાંપડ્યો હતો.

ઇલાયચીકુમાર! તમારા આ પતન પછીનું જ્ઞાનમય ઉત્થાન કેટલું અમકદાર છે?

(શ્રમણ માસિકને આધારે)



ૐ હો અહીંશ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામિને નમઃ

## “ મયણા - શ્રીપાળ ”

લેખક : શ્રીમતી ભાનુબેન કીર્તિકુમાર મહેતા-ભાવનગર.



જેન દર્શનનાં કર્મ સિદ્ધાંતની રક્ષા ખાતર રાજવૈભવને છોડનાર મહાસતી મયણા સુંદરીને તથા પ્રગટ પ્રભાવી શ્રી સિદ્ધચક્ર યંત્રના અને શ્રી નવકાર મંત્રના પ્રગટ પ્રભાવી જાત અનુભવ કરનાર મહારાજા શ્રીપાળ કુંવરના નામથી આજ કોણ અજાણ્યું છે.

જેન શાસનમાં આવા ધર્મપ્રેમી, જ્ઞાની અને પ્રજાવંત પ્રતિભાશાળી શ્રીપાળ મયણાને આટલા લાંબા સમયે પણ ચાદ કરતી વખતે આપણા દિલમાં અવનવી ભાવના પેદા થાય છે. અનેક શુભ પ્રેરણાઓથી આપણા દિલ રંગાય છે. એમનાં તરફ આપણા અંતરમાં પ્રેમની લાગણી ઉદભવે છે તેમજ અનેકવિધ શુભ લાગણીઓથી આપણું દિલ પ્રદીપ્ત થાય છે.

મહાત્માજી સ્થુલિભદ્રજી પ્રાતઃ સ્મરણીય શાને? તો કહે એમણે પાળેલાં સર્વોત્તમ પ્રકારના શીલ-વ્રતને કારણે.

આજથી આશરે ૨૫૦૦ વર્ષ પહેલાં થઈ ગયેલાં પુણીયા શ્રાવકનું શુભ નામ આજે એવું ને એવું સ્મરણીય શાને? તો કહે સામાયિક વ્રતની અભિ-શુદ્ધ આરાધનાને કારણે.

જીવહયાના પાલન કાળે દેહને બોસરાવી દેનારા મેતારજ મુનિવરનું મંગલ જીવન આજે આપણને સાચી પ્રેરણા નથી પુરી પાડી રહ્યું શું?

આજ રીતે શ્રીપાળ-મયણા ચરિત્ર નવપદની ઓળીઓ દરમ્યાન ચૈત્રમાસ-આસોમાસ દરમ્યાન આપણા ઉપાશ્રયો, જ્ઞાન શાળાઓ કે એવા અન્ય

ધર્મસ્થાનોમાં જન-સમુદાયને ધર્મ-ભાવનાનું સાચું દર્શન કરાવે છે.

શ્રીપાળ-મયણા શ્રુતજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરાવનાર! શ્રુતાધિષ્ટાયક દેવને તેમજ ચોવીસ તીર્થંકરોને નમસ્કાર કરીને સિદ્ધચક્રનાં શુભોત્તુ ગાન કરવાનો સંદેશ આપી જાય છે. સિદ્ધચક્રનાં પ્રતાપે સર્વ દુઃખ ટળી સુખ પ્રાપ્ત થાય છે. જેન શાસનની ઉન્નતિ થાય છે.

જેનો અપૂર્વ મહિમા શાસ્ત્રકાર મહારાજે કહ્યો છે. એવા શ્રી સિદ્ધચક્રજી નવપદજી ભવબ્રમણ અંત કરવામાં અદ્વિતિય-સાધનાભુત છે. આત્મ હિતેચ્છુ જનો શ્રી સિદ્ધચક્રજીના આરાધન માટે ખાસ આયબીલ તપ કરી વિધિપૂર્વક તેનું આરાધન કરે છે. જેન દેવાલયોમાં ભગવંતની વિવિધ પ્રકારે ભક્તિ કરવામાં આવે છે. એટલું જ નહિ પણ શ્રી સિદ્ધચક્રજીની અલૌકિક પણે આરાધના કરવાથી આત્મકલ્યાણ કરવા સાથે લૌકિક સંપદા પ્રાપ્ત કરનાર સતી-મયણાસુંદરી અને શ્રીપાળ રાજાનાં ચરિત્રનું ભાવપૂર્વક શ્રવણ તેમજ મનન કરે છે.

ધર્માનુરાગી જન સમુદાયને નવપદ તપનો મહિમા સમજાવવા માટે આપણા પૂર્વાચાર્યોએ શ્રીપાળ રાજાનાં નાના-માટા ચરિત્રની રચના કરી છે. તે દરેકમાં ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી તથા ઉપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજીની વિદ્વાન બેઠડીએ રચેલ શ્રીપાળ રાજાનો રાસ જેન સંઘમાં ખૂબખૂબ લોકપ્રિય બનેલો છે.

એ નવપદનાં નામ :- (૧) અરિહંત (૨) સિદ્ધ. (૩) સૂરિ તે આચાર્ય. (૪) પાઠક તે

ઉપાધ્યાય. (પ) ગુણનાં ધામ એવા મુનિ (૬) દર્શન તે સમક્તિ. (૭) જ્ઞાન. (૮) ચરિત્ર. (૯) તપ.

આમાં પ્રથમમાં પાંચ ગુણી છે. અને પાછળનાં ચાર સર્વગુણોમાં શ્રેષ્ઠ છે, નવપદમાં દર્શન-જ્ઞાન-ચરિત્ર અને તપ રૂપ આત્મવિકાસનાં બધા સોપાન અને એવા આત્મગુણોની આરાધના દ્વારા આરાધ્ય એટલે કે પૂજ્ય સ્થાને બિરાજનાર અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઊપાધ્યાય અને સાધુએ પંચ પરમેષ્ઠીને સમાવેશ થઈ જાય છે. નવપદની આવી સુંદર પ્રરૂપણા કરીને અનુભવી ધર્મશાસ્ત્રવેતાઓએ આત્મસાધનાના સાગરને જાણે ગાગરમાં સમાવી દીધો છે.

વીશમાં ભગવાનશ્રી મુનિસુવત સ્વામીના ધર્મશાસનનો સમય હતો. તેમાં માલવ દેશમાં ઉજ્જૈયિની નામની નગરીમાં પ્રબળ રાજાને બે શિક્ષિત પુત્રીઓ હતી. જેનાં જ્ઞાનની પરીક્ષા કરવાનું રાજાને મન થતાં બંનેને તેઓ બોલાવે છે. અને પ્રશ્ન પૂછે છે કે સંસારમાં મનુષ્યને જીવાડનાર કોણ? જવાબમાં સુરસુંદરી કહે છે કે ‘રાજા’ બ્યારે મયણાસુંદરી કહે છે કે ‘કર્મ’ બીજી પુત્રીના આવા જવાબથી પિતા-પુત્રી વચ્ચે ગંભીર પ્રકારનું વાદ વિવાદ થાય છે.

મયણાસુંદરી માટે કહેવાય છે કે,

મયણાસુંદરી મતિ અતિ બલી

જાણે જિન સિદ્ધાંત લલના,

ત્યાદ-વાદ તસ મન વસ્યે।

અવર અસત્ય એકાંત લલના....

આમ મયણાસુંદરીની બુદ્ધિ અત્યંત નિપુણ હતી તેથી જીનેશ્વર ભગવંતના કહેલા શાસ્ત્રોને જાણી શકતી હતી એટલે જ તેના મનને વિશે નિશ્ચય વ્યવહાર રૂપ ત્યાદ શૈલી વાસ કરી ટકી રહી હતી. તેથી બીજા એકાન્તનયોને જુઠા માનતી હતી. મયણાસુંદરીએ કર્મ સિદ્ધાંતનું જ્ઞાન સૂક્ષ્મ રીતે પડિત દ્વારા પ્રાપ્ત કર્યું હતું,

“કર્મ કરે તે થાય” માં દંડપણે માનનારી મયણાસુંદરી પોતાના પિતાના કહેવા મુજબ ઉંમર-રાણા (કોઢીયા પતિ) સાથે લગ્ન થવા છતાં મનમાં લેશમાત્ર ખેદને ધારણ કરતી નથી. કારણ કે કર્મ સિદ્ધાંત ઉપર તેને પૂર્ણ વિશ્વાસ હતો. પોતાના કર્મોનાં યોગો ઉપર વિશ્વાસ રાખી. દેવ-ગુરુની ભક્તિ અને ધર્મની આરાધના કરે છે

મયણાસુંદરી અને ઉંમરરાણો જીનમંદિરનાં શ્રદ્ધા અને ભક્તિપૂર્વક દર્શન કરી પૂજ્ય આચાર્ય શ્રી મુનિચંદ્રસૂરિજી મહારાજને વંદન કરવા જાય છે. ઉપકારી ગુરુવર્યના કથન અનુસાર એ બંનેએ મહાયત્રની સાધના કરી. એ યત્રનું નામ છે મહાપ્રભાવિકા શ્રી સિદ્ધચક્રયત્ર. જેનું તેઓશ્રીએ મન-વચન-કાયાની પવિત્રતાપૂર્વક આરાધન કર્યું ત્યારે તેના શાન્તિજળનાં પ્રતાપે ઉંમરરાણા સહિત બધાનો કોઢ રોગ દૂર થાય છે.

મયણાસુંદરી ઉંમરરાણાને પોતાની ઓળખાણ કરાવવા વિનંતી કરતાં ઉંમરરાણા કહે છે કે. ચંપા-નગરીના સિંહરથ રાજાનો પુત્ર છે. કાકા અજીતસેન મતિથી મુઠ બનતા શ્રીપાળકુંવરને મારીને ચંપા-નગરીનું રાજ્ય લેવા તૈયાર થાય છે. આવા સંજોગોમાં માતા કમળપ્રભા પુત્રને બચાવવા જતા કોઢીયાની સેના મળતાં બાળક બચી જશે તેમ માન્યને ટોળામાં છુપાવી દે છે. કોઢીયાની સોબતથી ઉંમર જાતિનો કોઢ થતાં ઉંમરરાણા તરીકે ઓળખાવા લાગ્યાં. ત્યારે મયણા આનંદ પામે છે કે ઉચ્ચ કુળના રાજપુત્ર એ જ શ્રીપાળ છે.

માતા કમળપ્રભાનો મેળાપ થયા પછી શ્રીપાળ કુંવર પોતાનું ભાગ્ય અજમાવવા સૌના આશીર્વાદ સાથે દૂર દેશાવરનાં પ્રવાસે નીકળે છે. રસ્તામાં ભરૂચ ખંદર પાસે ધવળશેઠ નામના વેપારી સાથે મેળાપ થાય છે. એ શેઠ કપટી, લોભી અને ખૂબ જ ઇર્ષાળુ હતા. જે શ્રીપાળકુંવરની દરેક બાબતમાં થયેલ પ્રગતી જોઈ શકતો નથી. અને મારી નાખવા માટે અનેકવાર પ્રયત્નો કરે છે. પરંતુ શ્રીપાળ

કુંવરે કતી ધવળ શેઠતું 'બુદ્ધ મુચ્છયુ' નથી.

જીવનમાં સુખ અને દુઃખને જાણ્યા પછી શ્રી શ્રીપાળકુંવર દેહપણે માનતા હતા કે જેના તન-મન અને રંગે રંગમાં નવપદજીતું રટણ, સ્મરણ અને ધ્યાન હોય છે. જેતું જીવન ધર્મમય-નવપદ-મય છે સદાચારથી ભરેલું છે. તેવા પુણ્યવાન આત્માનો કોઈ વાળ પણ વાંકો કરી શકતું નથી.

ઘણાં વર્ષો સુધી પરિભ્રમણ કરી. અખૂટ, ધન સંપત્તિ સાથે શ્રીપાળકુંવર પોતાની ઉજ્જૈયિની નગરીમાં પાછા ફરે છે. ત્યારે તેની સાથે અનેક રાજકન્યાઓ, સૈનિકો તથા બળ્લભર કુળના રાજા તરફથી ભેટ મળેલ નટની ટોળી જેમાં સુરસુંદરી પણ હતી.

રાજા પ્રજાપાલને જ્યારે આ વાતની બાબત પડે છે દેવગુરુનાં શુભારીષદ તથા સિદ્ધચક્રજીના શુભ આરાધનથી પોતાના જમાઈનો કેહ રોગ દૂર થયો છે તેમજ તેઓ અપાનગરીના પુત્ર છે. ત્યારે પોતાના અભિમાન પર દુઃખ થાય છે અને બંનેની ક્ષમા માંગે છે. ભૂલનો પશ્ચાત્તાપ પ્રગટ કરે છે. કર્મ સિદ્ધાંતનો અને જૈન ધર્મનો તેઓ આદર અને સ્વીકાર કરે છે.

સંસારમાં નવપદની આરાધના જ સારભૂત છે માટે નવપદોની ભક્તિ કરીને તેને નિરંતર આરાધો કે જેથી ભવ જે સંસાર તેના દુઃખો ઉપશમે અને જીવ સ્વયંમેળ સિદ્ધિ પામે. જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ થાય. આત્મા વિપુલ ફળને પામે... કર્મોની મહાનિર્જરા થાય અને પૂર્વે બાંધેલા પાપો નાશ પામે.

શ્રીપાળ રાજા માટે કહેવાય છે કે—

નરભવ અંતર સ્વર્ગ તે,

ચાર વાર લકી સર્વ;

નવમે ભવે શિવ પામશે,

ગૌતમ કહે નિર્ગર્વ.

ભવિકા સિદ્ધચક્ર પદ વંદો...

આમ શ્રીપાળ રાજા વચ્ચમાં મનુષ્ય ભવ પામી દેવલોકમાં જશે. મનુષ્યભવ અને દેવભવો ચાર વાર પામીને પછી નવમાં ભવમાં મનુષ્યપણામાં મોક્ષને પામશે. એમ ગર્વ રહિત ભગવાન ગૌતમસ્વામીએ શ્રેણીકરાજા વગેરેને આગળ કહેલ છે.

આમ નવપદનો પ્રભાવ મહાન છે. અને તે જ ભવ સમુદ્રમાં નૌકા સમાન છે. નવપદને સેવવાથી ઘણાં ભવ્ય પ્રાણીઓ સંસાર-સાગરને પાર પામ્યા છે. નવપદ તે આત્મા જ છે, માટે તેનો મહિમા અપરંપાર છે. એ સર્વ મંગલકારી છે અને આત્માને ક્રમે ક્રમે જાયે ને જાયે લઈ જઈને સર્વોચ્ચ સ્થાને બિરાજમાન કરવાની અદ્ભુત શક્તિ એમાં રહેલી છે. જેટલું નિર્માણ તેનું આરાધન તેવું ઉત્તમ તેનું ફળ.

આત્માના વિકાસનો આરંભ શ્રદ્ધા, સમ્યગ્-દર્શનથી થાય છે. એ વિકાસની પરિપૂર્ણતા સિદ્ધિ પદમાં વિશ્વાસ પામે છે. સમક્ષિત, શ્રદ્ધાનો બોધ બીજને પામેલો આત્મા જ પ્રમાદથી સાવચેત રહીને સતત જાગૃતપણે એ બીજને સાધનાના નિર્માણ જાળતું સચ્ચન કરતો રહે તો ક્રમે ક્રમે ઉચ્ચ, ઉચ્ચતર અને ઉચ્ચતમ સ્થાન પ્રાપ્ત કરીને અતે પરમપદ મહાનિર્વાણ પદ પ્રાપ્ત કરે છે.

નવપદ આરાધનાનું તપ નવ આયંબીલની ઓળી દ્વારા કરવામાં આવે છે. એ તપ વખતે આત્મા જાણે રસ, કસ, અને સ્વાદની મોહજાળથી દૂર રહેવાનો પ્રયત્ન કરે છે. અને દેહને દાયુ આપવા પૂરતો નીરસ અને સ્વાદ વગરનો આકાર લઈને આત્મા શુણ્ણ ચિત્તનો આસ્વાદ મેળવવામાં આનંદ માને છે.

નવપદ આરાધન માટે કોઈપણ વર્ષમાં આસો સુદી ૭ થી શરૂ કરીને ૧૫ સુધી નવ આયંબીલ કરવા તે જ પ્રમાણે ચૈત્ર માસમાં નવ આયંબીલ કરવા એ પ્રમાણે નવ ઓળી કરવી તે સાદા ચાર વર્ષ પૂર્ણ થાય છે.

દરેક આયંબીલનાં દિવસે જિનપૂજા-શુરુવંદન

બે ટંક પ્રતિક્રમણ, ત્રણ ટંક દેવવંદન, બે ટંક પહિલેહણ વિધિપૂર્વક પચ્ચખખાણ પારવું અને દરેક પદમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખમાસણા દેવા તેટલા લોગસનો કાઉસગ કરવો અને દરેક પદની વીશ વીશ નવકારવાળી ગણવી.

દરરોજ નવ દેરાસર જઈને નવ ચૈત્યવંદન કરવા. ચિત્રેલા સિદ્ધચક્રની વાસક્ષેપ વડે પૂજા કરવી. જે ગામમાં નહ દેરાસર ન હોય ત્યાં એક દેરાસર નવ ચૈત્યવંદન કરવા. દરરોજ સ્નાત્ર ભણાવી અષ્ટ-પ્રકારી પૂજા કરવી. ગુણની સખ્યા પ્રમાણે અક્ષતના સાથીયા કરવા તેના ઉપર યથાશક્તિ ફળ નૌવેદ્ય ચક્રાવવું. જેટલા ખમાસણા દેવાના હોય તેટલી જ જિનમંદીરની પ્રદક્ષિણા દેવી. ત્રણ કાળ છનપૂજા, (પ્રભાતે વાસક્ષેપપૂજા, મધ્યાનહે અષ્ટપ્રકારી પૂજા અને સંધ્યા સમયે ધૂપ-દીપ વડે) કરવી. શ્રીપાળ રાજનું ચરિત્ર સાંભળવું. નવપદ પૈકી એકેક પદનું ધ્યાન ધરવું. તેના ગુણ ચિંતવવા. રાત્રીએ સંધ્યા પોરિષીપૂર્વક ભૂમિશયન કરવું. પચ્ચખખાણ ગુરુ સમીપે લેવું.

આમ શ્રીપાળ મહારાજ તથા મયણાસુંદરીએ શ્રદ્ધા તથા ભક્તિ-ભાવપૂર્વક શ્રી નવપદજનું આરાધન કર્યું. તે રીતે ભાવિકજનો આરાધના કરી ઉત્તરોત્તર આત્મિક વિકાસ કરીને મોક્ષસુખ પ્રાપ્ત કરે એવો સંદેશ આપી જાય છે.

નવમે પદે સિદ્ધિપદ એટલે કે આ પદનું મહાત્મ્ય એવા પ્રકારનું છે કે તેનું યથાર્થ વિધિ પૂર્વક આરાધન કરનાર ઉત્કૃષ્ટથી નવમે ભવે અવશ્ય સિદ્ધિપદને પામે છે. વચમાં દેવ અને મનુષ્યનાં ઉત્તમ ભાવો પામે છે. જગતના ઉત્તમ પ્રકારનાં યશ અને કીર્તિ પામે છે.

નવપદમાં દેવ, ગુરુ અને ધર્મ એ ત્રણે તત્વોનો સમાવેશ થયો છે. અરિહંત અને સિદ્ધ એ દેવ તત્વ છે. આચાર્ય, ઉપાધ્યાર્ય અને સાધુ એ ગુરુ-તત્વ છે. દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર અને તપથી ધર્મ-

તત્વ ગ્રહણ થાય છે. એ ત્રણે તત્વોની પરીક્ષા-પૂર્વક જે સદહણા બળે છે. તે જ જૈન ધર્મરૂપી વિશાળ વૃક્ષનું મૂળ ગણાય છે. જે ગ્રહણ કરી મયણાસુંદરીએ સિદ્ધ કરી બતાવેલ છે.

શ્રીપાળ મયણાના જીવનમાંથી માનવી પોતાનો વિકાસ કઈ રીતે સાધી શકે છે. તે માટેની દોરવણી છે. તેમણે જે સર્વગુણ સંપન્નતા પ્રાપ્ત કરી છે. તે મુજબ સર્વગુણ સંપન્નતા મેળવવા આપણે સૌ યથાશક્તિ પ્રયત્ન કરીએ. તો આપણું દુઃખ, આપણી યાતના આપણી અશાન્તી અવશ્ય દૂર થાય જ.

જીવનનું લક્ષ શ્રીપાળ બનવા માટેનું છે. શ્રીપાળ રાજનો રાસ વાંચ્યા પછી આત્મભાવ નિર્માણ થયો જોઈએ.

શ્રીપાળ રાજના ઉપાસક બનવા માટે અથાગ પરિશ્રમની જરૂર છે. ધીરજની આવશ્યકતા છે. પારસમણી મેળવવો હોય તો ધીરજ રાખવી પડે. આ વસ્તુનો પારસમણી કરતા ય કેટલી અમુલ્ય છે.

દરેક બાબતમાં ઇશ્વરની ઇચ્છાને આધીન રહો. ભય ન રાખો, ચિન્તા ન રાખો, શ્રદ્ધાપૂર્વક સ્મરણ કરો તમારી અંદર જ સંપૂર્ણ શાન્તી અને સુકિતનો અનુભવ કરી શકો છો.

જગતમાં જેઓ શ્રીપાળ રાજનો રાસ શ્રદ્ધા-પૂર્વક વાંચશે કે સાંભળશે તે કળિયુગના મેલથી અને મનના મેલથી જરૂર મુક્ત થશે. પોતે તરશે અને બીજાને તારી દેશે.

આ કથાનાં દરેક પ્રસંગોને વાગોળવાના છે. તેમાથી કોઈ શબ્દ કયાંય સ્પર્શી જાય તો તે આપણો પોતાનો છે. તેને તીજેરીમાં રાખવાનો છે. કયાંય એ છટકી ન જાય તે જોવાનું છે કારણ કે તે અમાનત છે.

આ કથા સાંભળ્યા પછી વૈરભાવની ભાવના છોડી દેવી, એટલે કે દુશ્મનાવટ હોય તો સમાધાન કરી લેવું- એવો સંદેશ આપી જાય છે.

પોતાને માનવ સમજતા શ્રીપાળ દેવ કૌટિમાં શી રીતે પહોંચી જાય છે તે આ કથા દર્શાવે છે. ઉચ્ચ ધ્યેય અને ઉચ્ચ આદર્શ રાખી માનવ ઉન્નતિ સાધી શકે છે. તે શ્રીપાળે પોતાના જીવન દ્વારા બતાવ્યું છે.

યુગ ચેતનાને જ્વલંત રાખવાની શક્તિ આજે પણ પરિવારના લાખે સદસ્યોમાં છે. એમની યોગ્યતા, પ્રતિભા, કુશળતા કોઈ વાતની કમી નથી. પરંતુ દરેકને લોભ, મોહ, અહંકારના બંધનોએ એટલાં બધા ઝકડી લીધા છે કે અંતરાત્માનો પોકાર સમયની માંગ અને મહાકાળના આહવાન સામે તેઓ ધ્યાન આપી શકતા નથી. મન કલ્પનો કરે છે કંઈક કરવાની ઇચ્છા થાય છે. પરંતુ મોહના બંધન એમને કામ કરતાં અટકાવે છે. જે સાંસારિક જવાબદારીઓ કોઈને આદર્શના માર્ગ ઉપર ચાલતા રોકતા હોત તો સંસારમાં એક પણ મહાપુરુષ પેદા થયો ન હોત. પરંતુ આદર્શવાદી અને સાહસિકતા જીવંત હોય તો જે આજે તે સહસ્ર એકડું કરીને આગળ આવવા માટે કદમ ઉઠાવી શકે છે. પરિવારમાં આવા અનેક જીવંત આત્માઓ મૌનુદ છે.

વર્તમાન સમયની મોટા પ્રમાણે માનવતાની મહાન સેવા કરી શકાય છે.

જગતની સામે શ્રીપાળ રાજાએ આદર્શ સામાજિક ગુણોનું દિવ્ય કૌટુંબિક જીવનનું અને જીવનના શ્રેષ્ઠતમ નૈતિક મુદ્દોનું અવિષ્કાર ઉભું કર્યું છે. જગતના અતિ ઉચ્ચ ગુણોનો સમુદ્ર એટલે શ્રીપાળ રાજાની કથા. શ્રીપાળરાજા પ્રેરણામૂર્તિ છે. હૃદય સમ્રાટ છે. હજારો વર્ષો થયા છતાં આપણાં હૃદયમાંથી ભૂલાતા નથી. આપણા જીવનમાં એતપ્રેત થઈ ને લગી ગયા છે. નાના-મોટા સૌને આદર તથા વિશ્વાસ છે.

સૌનું જીવન નિતિ, અસ્મિતા, સત્ય અને પ્રકાશ તરફ ગતિમાન અને અને સૌના જીવનમાં સાત્વિક સંપત્તિ, સાત્વિક શક્તિ અને સાત્વિક બુદ્ધિનો સંગમ થાય અને તેનું શાસન પરમાત્માની ભક્તિ દ્વારા થાય તેવો સંદેશ શ્રીપાળરાજા-મયણાસુંદરી આપી જાય છે.

ધન્ય છે શ્રીપાળકુંવર તથા મયણાસુંદરીનાં જીવનને....!!!



## વીણુલા મોતી

❖ આગળથી ઉડતા હોય ત્યારે જ તેજનો અપકારો દેખાતો હોય છે જ્યારે તે બેઝી જાય ત્યારે તે પ્રકાશ સ્થગિત થઈ જાય છે, તેમ માનવ પણ ક્રિયાશીલ હશે તો જ તેનામાં કંઈક પ્રતિભા દેખી શકાશે. નિષ્ક્રિય માણસમાં તેનો અભાવ હોય છે.

❖ વિનયનું ફલ ગુરૂનું સાનિધ્ય. તેનું ફલ જ્ઞાનનાની સંપ્રાપ્તિ, તેનું ફલ આશ્રવનિરોધ, તેનું ફલ સંવર એમ ઉત્તરોત્તર તપશ્ચર્યાનું આસેવન. કર્મ નિર્જરા, ક્રિયાનિવૃત્તિ અયોગી, યોગ, નિરોધ ભવ સંતત્તિનો ઉચ્છેદ અને પરિણામે મોક્ષ મહેલની મળ.



# ગરીબ કોણ ?



લે૦ શ્રી કનૈયાલાલ પ્રજલાલ વાઘાણી

\*\*\*\*\*

એક જિખારી હતો. આ જિખારીને એવો નિયમ હતો કે ગામમાં એક ઠેકાણે બેસીને ભીખ માંગે અને જે કંઈ મળે એમાં સંતોષ માનીને જીવન વિતાવે.

એક દિવસ એ જિખારીને પોતાની જરૂરીયાત કરતાં એક પૈસો વધારે મળ્યો. એ વધારાની સંપત્તિ કોઈને આપી દેવાનો એણે વિશ્વસ્ય કર્યો.

ફરતો ફરતો એ એક મંદિર પાસે પહોંચ્યો. મંદિરના યોગાનમાં એક મહારાજશ્રી કથા વાંચી રહ્યા હતા. કેટલાક લોકો એ મહારાજશ્રીની કથા સાંભળી રહ્યા હતા. કથા પૂરી થઈ એટલે આ જિખારીએ મહારાજને પૂછ્યું : ‘મા’રાજ ! મારી પાસે વધારાની સંપત્તિ છે, હું એનો શો ઉપયોગ કરું ? આપ મને માર્ગ ચીંધો.’

મહારાજે પૂછ્યું, ‘ભાઈ ! તારી પાસે કેટલી સંપત્તિ છે તે તું મને કહે એટલે તને રસ્તો ચીંધું.’

‘મા’રાજ ! મને મારી રોજની જરૂરિયાત કરતાં એક પૈસો વધારે મળ્યો છે.’

‘એક ફદ્દી ! તારી સંપત્તિ ! ચાલતો થા, ચાલતો થા એક ફદ્દી માટે આટલી પરેશાની અને લમણાઈક.’ મહારાજ ગુસ્સે થઈ બોલ્યા.

આસપાસના લોકોમાંથી કોઈએ એ જિખારીને કહ્યું : ભાઈ ! કોઈ ગરીબગુરુબાને આપી દે ને !’ એ જિખારી કોઈ ગરીબ વ્યક્તિની શોધમાં નીકળી પડ્યો.

એ આમ તેમ ભટકતો હતો, તેવામાં એ નગરનો રાજા અન્ય રાજ્યો ઉપર ચઢાઈ કરવા જતો હતો. જિખારીએ રસ્તા ઉપરની એક વ્યક્તિને પૂછ્યું, ‘ભાઈ ! આ ધાંધલધમાલ શું છે ?’

‘આ નગરનો રાજા અન્ય રાજ્યો ઉપર ચઢાઈ કરે છે, એતું લશ્કર કૂચ કરે છે.’

‘શા માટે ?’ ‘રાજાને ધનસંપત્તિ અને પ્રદેશ મેળવવાની ભૂખ જાગી છે માટે.’

એ જિખારીને લાગ્યું કે રાજા ગરીબ છે. એને સંપત્તિની ભૂખ છે માટે આવા ગરીબ માણસને મારી સંપત્તિ આપી દઉં.

રાજા પણ ઘોડા ઉપર કૂચ કરી રહ્યો હતો. એ જિખારી રાજાનો માર્ગ રોકીને ઉભો રહ્યો. રાજાએ પોતાનો ઘાંઘો ચોભાવ્યો એટલે એ જિખારીએ ચીંથડીની ગાંઠ છોડીને રાજાના હાથમ. એક પિંડો મૂકી દીધો.

‘અલ્યા, ! આ શું છે ! મને પૈસો કેમ આપ્યો ?’ રાજાએ સાશ્વર્ય પૂછ્યું.

‘રાજા ! હું કોઈ ગરીબ માનવીની શોધમાં હતો. મારી વધારાની સંપત્તિ કોઈ ગરીબ માનવીને આપી દેવા ઇચ્છતો હતો. આપ ધનસંપત્તિના લોભે અન્ય દેશ ઉપર હલ્લો કરવા જાઓ છો, એ જાણીને મને વિચાર થયો કે આપ ગરીબ હશે, આપને ધનસંપત્તિની જરૂર છે એટલે મારી સંપત્તિ મેં આપને આપી દીધી છે, જેથી આપને સંપત્તિ મળે અને અન્ય દેશમાં શાંતિ રહે.’

રાજા પોતાની ભૂલ સમજી ગયો અને પોતાના લશ્કરની કૂચ થંભાવીને નગરમાં પાછો ફર્યો. રાજાના દિલમાં રાજ્ય વધારવાની કે ધનસંપત્તિની લાલસા કદી જાગી નહિ.

# શ્રી જૈન આત્માનંદ

તા. ૩૧-૩-'૮૯

| ફંડ તથા જવાબદારીઓ | રૂ. પૈસા | રૂ. પૈસા |
|-------------------|----------|----------|
|-------------------|----------|----------|

## ખીજ અંકિત કરેલા ફંડ :-

|                     |      |                |
|---------------------|------|----------------|
| ફંડના પરિશિષ્ટ મુજબ | .... | .... ૩૬૭૪૫૭-૫૪ |
| ઠાણા મુજબ ફંડ       | .... | ... ૧૨૦૦૦-૦૦   |
|                     |      | -----          |
|                     |      | ૪૦૬૪૫૭-૫૪      |

## જવાબદારીઓ :-

|                              |      |          |
|------------------------------|------|----------|
| અગાઉથી મળેલી રકમો પેટે ...   | .... | ૪૩૮૨૮-૨૯ |
| લાઠા અને ખીજ અનામત રકમો પેટે | .... | ૨૫૨૩-૦૦  |
| અન્ય જવાબદારીઓ ...           | ...  | ૪૧૮-૨૦   |
|                              |      | -----    |
|                              |      | ૪૬૭૬૯-૪૯ |

## ઉપજ ખર્ચ ખાતુ :-

|                                             |         |         |
|---------------------------------------------|---------|---------|
| ગઈ સાલની ખાસી જમા ...                       | ...     | ૪૯૦-૬૪  |
| ઉમેરો : ચાલુ સાલનો વધારો આવક ખર્ચ ખાતા મુજબ | ૨૮૨૭-૧૭ |         |
|                                             |         | -----   |
| સરવૈયા ફેરના                                |         | ૩૩૧૭-૮૧ |
|                                             |         | ૦-૧૦    |

કુલ રૂ. ૪૫૬૫૪૪-૬૪

## દ્રુષ્ટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ ભાણુભાઈ શાહ
૨. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોતીલાલ
૩. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૪. કાંતીલાલ હેમરાજ વાંકાણી
૫. શા. ચીમનલાલ વર્ધમાન

**સભા-ભાવનગર**

ના રોજનું સરવૈયું

નોંધણી નંબર  
એફ-૩૭ ભાવનગર.

| મિલકત                               | રૂ. પૈસા  | રૂ. પૈસા          |
|-------------------------------------|-----------|-------------------|
| સ્થાવર મિલકત :- ગઈ સાલની ખાકી       | ....      | ૧૧૧૩૧૬-૦૦         |
| ડેડ સ્ટોક ફર્નીચર :-                |           |                   |
| ગઈ સાલની ખાકી ...                   | ૬૮૫૨-૦૦   |                   |
| ઉમેરો :- વર્ષ દરમિયાન ખરીદી ભેટ ... | ૧૩૩૦-૦૦   |                   |
|                                     |           | ૮૧૮૨-૦૦           |
| માલ સ્ટોક :-                        |           |                   |
| પુસ્તક સ્ટોક ...                    | ....      | ૨૨૮૮૬-૦૨          |
| એડવાન્સીઝ :-                        |           |                   |
| ઇલેક્ટ્રીક ડીપોઝીટ ...              | ....      | ૧૪૦-૦૦            |
| રોકડ તથા અવેજ :-                    |           |                   |
| (અ) બેન્કમાં ચાલુ ખાતે ....         |           |                   |
| બેન્કમાં સેવીંગ ખાતે ....           | ૧૮૬૮૬-૦૨  |                   |
| બેન્કમાં ફીક્સડ અથવા ફોલ ડીપોઝીટ    |           |                   |
| ખાતે રાષ્ટ્રીયકૃત બેન્ક             | ૨૬૮૦૦૦-૦૦ |                   |
| (બ) ટ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે જમા ...     | ૩૪-૬૦     |                   |
|                                     |           | ૩૧૭૦૨૦-૬૨         |
|                                     |           | કુલ રૂ. ૪૫૬૫૪૪-૬૪ |

ઉપરનું સરવૈયું અમારી માન્યતા પ્રમાણે ટ્રસ્ટના ફંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા દહેણાનો સાચો અહેવાલ રજુ કરે છે.

ભાવનગર

તા. ૨૪ મે ૧૯૮૬

સંઘવી એન્ડ કું.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ  
ઓડીટર્સ

સર્ટેમ્બ-૮૬]

[૧૭૬

# શ્રી જૈન આત્માનંદ

તા. ૩૧-૩-'૮૯ ના

| આવક                         | રૂ. પૈસા | રૂ. પૈસા |
|-----------------------------|----------|----------|
| ભાડા ખાતે :- (લહેણી/મળેલી)  | ...      | ૧૮૪૪૬-૦૦ |
| વ્યાજ ખાતે :- (લહેણી/મળેલી) |          |          |
| ઝેન્કના ખાતા ઉપર            | ....     | ૪૭૬૦૬-૮૮ |
| લેઠ આવક :-                  | ....     | ૬૨૧૦-૦૦  |
| ખીજ આવક :-                  |          |          |
| પરતી વેચાણ આવક              | ...      | ૪૨૩-૪૦   |
| પુસ્તક વેચાણ આવક            | ....     | ૩૫૭૫-૩૨  |
| પરચુરણ આવક                  | ...      | ૪૦૦-૦૦   |
|                             |          | ૪૩૬૮-૭૨  |

કુલ રૂ. ૭૬૯૬૪ ૬૦

## ટ્રસ્ટીઓની સહી

૧. હીરાલાલ બાબુભાઈ શાહ
૨. હિંમતલાલ અનોપચંદ મોલીવાળ
૩. પ્રમોદકાંત ખીમચંદ શાહ
૪. કાંતિલાલ હંમરાજ વાંકાણી
૫. ચીમનલાલ વર્ધમાન શાહ

## સભા-ભાવનગર

નોંધણી નંબર

એફ/૩૭ ભાવનગર.

પૂરાં થતા આવક અને ખર્ચના હિસાબ

| ખર્ચ                                  | રૂ. પૈસા | રૂ. પૈસા         |
|---------------------------------------|----------|------------------|
| મિલકત અંગેનો ખર્ચ :-                  |          |                  |
| મ્યુનિસિપલ/ગવર્નમેન્ટ ટેક્સ સફાઈ ખર્ચ | ૨૪-૩૦    |                  |
| મરામત અને નિભાવ મકાન ખર્ચ ...         | ૧૦૨૬૨-૦૦ |                  |
| વીમા ...                              | ૨૧૩૨-૦૦  |                  |
|                                       |          | ૧૨૪૧૮-૩૦         |
| વહીવટી ખર્ચ :-                        | ...      | ૧૮૮૬૧-૩૦         |
| કાનુની ખર્ચ વકીલ ફી :-                | ...      | ૨૦૦-૦૦           |
| ઑડીટ ખર્ચ :-                          | ...      | ૨૦૦-૦૦           |
| ફાળો અને ફી :-                        | ...      | ૮૦૬-૨૦           |
| પરચુરણ ખર્ચ :-                        | ...      | ૧૮૫૧-૪૦          |
| રીઝર્વ અથવા અંકિત ફંડ ખાતે લીધેલ રકમો | ...      | ૧૭૮૬૩-૭૩         |
| ટ્રસ્ટના હેતુઓ અંગેનું ખર્ચ :-        | ...      | ૨૧૮૭૩-૫૦         |
| વધારે સરવૈયામાં લેવડ ગયા તે :-        | ...      | ૨૮૨૭-૧૭          |
|                                       |          | કુલ રૂ. ૭૬૬૬૪-૬૦ |

ભાવનગર

તા. ૨૪ મે ૧૯૮૬

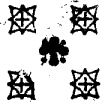
સ ધર્મી એન્ડ કું.

ચાઉડ્ઝી એકાઉન્ટન્ટ્સ

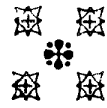
ઓડીટર્સ

એકાઉન્ટ-૮૬

(૧૮૧



## સંસ્થા સમાચાર



### શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર

સંસ્કૃત ભાષાના ઉરોજન માટે ભાવનગર જૈન ટ્રસ્ટે. મૂ. સંઘમાંથી સને ૧૯૮૬ની સાલમાં S. S. C. પરીક્ષામાં સંસ્કૃત વિષય લઈને અને સંસ્કૃતમાં ૮૦૮૬ કે તેથી વધારે માર્ક્સ મેળવીને પાસ થયા હોય તેવા કુલ નવ વિદ્યાર્થી ભાઈ બહેનોને નીચે પ્રમાણે પારિતોષિક આપવામાં આવેલ છે.

| અ. નં. | નામ                        | માર્ક્સ | ધનામની રકમ રૂ. |
|--------|----------------------------|---------|----------------|
| ૧      | રાહુલકુમાર મનવંતરાય વાકાણી | ૬૨      | ૧૨૧/-          |
| ૨      | મોનાબેન ચીમનલાલ શાહ        | ૮૫      | ૭૧/-           |
| ૩      | રૂપલબેન બી. દોશી           | ૮૫      | ૭૧/-           |
| ૪      | નેહા વિપિનચંદ્ર            | ૮૪      | ૭૧/-           |
| ૫      | પ્રીતીબેન નવનીતરાય શાહ     | ૮૨      | ૫૧/-           |
| ૬      | નીતાબેન શાન્તીલાલ શાહ      | ૮૧      | ૫૧/-           |
| ૭      | તેજસ મહેન્દ્રભાઈ વોરા      | ૮૧      | ૫૧/-           |
| ૮      | હેતલ વિપિનચંદ્ર શાહ        | ૮૦      | ૫૧/-           |
| ૯      | તૃપ્તીબેન ચંદ્રકાન્ત શાહ   | ૮૦      | ૫૧/-           |
|        |                            |         | કુલ ૫૮૬/-      |

ભાવનગર જૈન ટ્રસ્ટે મૂ. સંઘમાંથી જરૂરીયાતવાળા કોલેજમાં ભણતા વિદ્યાર્થી ભાઈઓને, જેઓએ કોલેજમાં ફી ભરી હોય તેવા કુલ ૨૧ વિદ્યાર્થી ભાઈઓને આ વર્ષે રૂ. ૩૬૫૦/- ની શિષ્યવૃત્તિ આ સભા તરફથી આપવામાં આવેલ છે.

### યાત્રા પ્રવાસ

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી કચ્છ-ભદ્ર ચરને ત્રણ દિવસના યાત્રા પ્રવાસ રાખવામાં આવ્યો હતો. તા. ૨૪-૬-૮૬ને રવિવાર રાત્રીના ૧૨-૩૯ મિનીટે એક લકઝરી બસમાં સભાના સભ્યો અને શ્રીસંઘના ભાઈ-બહેનો નીકળીને તા. ૨૫-૬-૮૬ને સોમવારના રોજ કટારીયા, ભચાઉ, અંજાર વિગેરેના દેરાસરોમાં દર્શન પૂજા કરીને અપારના ૧-૩૦ વાગે ભદ્ર ચર તીર્થ પહોંચ્યા હતા. ત્યાં આવેલ ભાઈ બહેનોએ ભક્તિભાવ પૂર્વક પૂજા સેવા કરીને, રાગ-રાગણી પૂર્વક રનાત્રપૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. રાત્રીના ભાવનામાં ભક્તભાવપૂર્વક લાભ લીધો હતો.

તા. ૨૬-૬-૮૬ને મંગળવારે સવારના છ વાગે ભદ્રોદય તીર્થથી નીકળીને મુદ્રા, ભુજપર, નાની ખાખર, મોટી ખાખર, બીદડા વિગેરેના ભવ્ય દેરાસરોમાં દર્શન, ચૈત્યવંદન વિગેરે કરીને ખપોરના ૧-૩૦ વાગે ૭૨ જિનાલયની ધર્મશાળામાં ગયા હતા. આવેલ ભાઈઓ અને બહેનોએ ત્યાં ભક્તિભાવપૂર્વક પૂજા સેવા કરી હતી. ત્યાંથી ખપોરના ૩-૩૦ વાગે નીકળીને માંડવી વૃદ્ધાશ્રમમાં ગયા હતા. ત્યાંના દેરાસરમાં દર્શન કરીને, વૃદ્ધાશ્રમ જોઈને, માંડવી થઈને સાંજના ૬-૦૦ વાગે સુથરી ગયા હતા. સુથરીના દેરાસરમાં રાત્રીના ખુબ જ ભક્તિભાવ પૂર્વક ભાવના ભાવવામાં આવી હતી. તેમજ ત્યાંનાં ઉત્સાહી કાર્યકરે દેરાસરનો સંપૂર્ણ ઇતિહાસ સમજાવ્યો હતો. તા. ૨૭-૬-૮૬ને બુધવારના સવારના છ વાગે સુથરીથી નીકળીને કોયારા, જખો, નલીયાના કલાકૃતિવાળા ભવ્ય દેરાસરો જોઈને અને ત્યાંના દેરાસરોમાં દર્શન, ચૈત્યવંદનાદિ કરીને ખપોરના ૧૨ વાગે તોરા આવ્યા હતા. ત્યાં આવેલ ભાઈઓ અને બહેનોએ ભક્તિભાવ પૂર્વક પૂજા સેવા કરી હતી. ત્યાંથી ખપોરના ૨-૩૦ વાગે નીકળીને ભુજ આવ્યા હતા. સાંજના ભુજના દેરાસરોમાં દર્શન કરીને, ભુજથી રાત્રીના નવ વાગે નીકળીને ગુરૂવારના સવારના સાત વાગે ભાવનગર પરત આવી ગયેલ હતા.

સોમવાર. મંગળવાર. અને બુધવાર ત્રણે દિવસ, સવાર, ખપોર અને સાંજે આવેલ ભાઈઓ અને બહેનોની સ્વામિભક્તિ કરવામાં આવી હતી. આ યાત્રા પ્રવાસમાં ૨૫ સંઘપૂજનો થયા હતા. સહકાર બદલ ખૂબ જ આભાર માનવામાં આવે છે.

### અખિલ ભારત જૈન પત્રકાર અધિવેશન

કારતક વદ ૧૨-૧૨-૧૩, મહાવીર સંવત ૨૫૧૬, શુક્ર તા. ૨૪, શનિ તા. ૨૫, રવિ તા. ૨૬ નવેમ્બર, ૧૯૮૬

તથા: કલિકુંડ તીર્થ, ધોળકા (જિ. અમદાવાદ)

અખિલ ભારત જૈન પત્રકારોનું અધિવેશન ૧૯૮૬ના નવેમ્બર માસમાં શુક્રવાર તા. ૨૪, શનિવાર તા. ૨૫ અને રવિવાર તા. ૨૬મીના રોજ કલિકુંડ તીર્થ, ધોળકા ખાતે યોજવા વિચાર્યું છે. સમગ્ર દેશના જૈન પત્રકારો ત્રણેક દિવસ માટે ચર્ચા-વિચારણા કરીને દેશ-વિદેશમાં ભગવાન મહાવીરના “અહિંસા અને કડ્ડણના આદર્શોને લક્ષમાં રાખીને” “જૈનધર્મ” અને જૈનોના વિકાસ માટે શું થઈ શકે” એ વિષય પર યોગ્ય માર્ગદર્શન આપે એ જરૂરી છે. એ માટે સહચિંતન આવશ્યક છે.

જૈનો સમગ્ર વિશ્વમાં ત્યાગ અને તપ માટે સુપ્રસિદ્ધ છે. તીર્થંકરોએ પોતાના જીવનને આ બે પ્રવાહમાં સ્થિર કરી આત્મદર્શન કર્યું હતું. સ્વામીવાત્સલ્ય જેવી ધાર્મિક જોગવાઈ અન્ય સંપ્રદાયોમાં હજી જોવા મળી નથી. સધર્મો સર્વ એક જ માંડવે લેગા થાય અને સાથે જોડીને અન્ન-દેવતાની આરાધના કરે એવી ત્યાગપૂર્ણ વૈજ્ઞાનિક વ્યવસ્થા માત્ર જૈન સંપ્રદાયમાં જ વણી લેવામાં આવી છે. ત્યાગનો અડમ નહીં અને તપનો તિખારો નહીં. આ સત્યના પાયા પર તો માનવચેતના ઊભી છે. દાન એ જૈનો માટે કોઈ વિશેષ કર્તવ્ય હોય એવું ભારણ નથી, એ ગળથૂથીની જ સહજ સંસ્કારિતા છે. આપી છૂટવું એ તો જૈનોને મન રોજિદો સાત્ત્વક અભ્યાસ છે. સમગ્ર દેશના જૈન

પત્રકારો, જૈન શ્રેષ્ઠીઓની નિશ્રામાં એકત્ર થાય એ આજના સમયની માગ છે, માટે અખિલ ભારત જૈન પત્રકાર અધિવેશનના કાર્યમાં આપના સાથસહકાર માટે અમે સ્વજન સમજીને નિમંત્રણ પાઠવીએ છીએ.

- (૧) આપની જાણમાં હોય તે જૈન પત્રકારોના નામ અને પુરું સરનામું અમને તુરત જ મોકલવા વિનંતી છે.
- (૨) આપના જૈન પત્ર તરફથી કેટલા પ્રતિનિધિ આ પ્રસંગે ઉપસ્થિત રહેશે તે અંગે દશ દિવસમાં પત્ર લખી રજિસ્ટ્રેશન ફોર્મ મંગાવવા વિનંતી છે.
- (૩) જૈન પરોના પ્રદર્શન માટે આપના જૈન પત્રની પ્રત તુરત જ મોકલી ઉપકૃત કરશે.

આપના પ્રતિભાવની અમને પ્રતિક્ષા છે. આપ રચનાત્મક અને સક્રિય સહયોગ આપશો જ તેવી દૃઢ શ્રદ્ધા છે.

સ્વાગત સમિતિ : લાલભાઈ દેવચંદ શાહ (પ્રમુખ)

પરામર્શક સમિતિ : ડૉ. કુમારવાળ દેસાઈ (પ્રમુખ)

અનિલભાઈ ગાંધી (ઉપપ્રમુખ)

મુખ્ય સંયોજિકા : ગીતા જૈન

: પત્રવ્યવહારનું સરનામું :

રાજેન્દ્ર કલ્યાણભાઈ શેઠ (સખ એડિટર, ગુજરાત સમાચાર) એ/૩, પુષ્પાંજલી સોસાયટી,  
પાલડી બસસ્ટેન્ડ પાસે, અમદાવાદ-૩૮૦૦૦૭ ફોન: ૭૬૪૨૧

## અગિયારમે જૈન સાહિત્ય સમારોહ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ઉપક્રમે અગિયારમે જૈન સાહિત્ય સમારોહ પૂ. મુનિશ્રી જી. બુવિજયજી મહારાજ સા. ની નિશ્રામાં આગામી આક્ટોબર માસમાં ચારૂપ (તા. પાટણ, જિ. મહેસાણા) મુકામે યોજવામાં આવશે. આ અંગેનો વિગતવાર કાર્યક્રમ હવે પછી જાહેર કરવામાં આવશે. આ સમારોહ શ્રી દામજીભાઈ એન્કરવાળા અને બાંધુઓના સહયોગથી યોજાઈ રહ્યો છે, એમ વિદ્યાલયની એક અખબારી યાદીમાં જણાવવામાં આવ્યું છે.

## જિનેન્દ્રભક્તિ મહોત્સવ

ઉત્તર ગુજરાત પાટણ ખાતે સાગર ઉપાશ્રયમાં ચોમાસું રહેલ મુનિરાજશ્રી નીતિસાગરજીની નિશ્રામાં ચોમાસા દરમ્યાન અત્રેના બુદ્ધા બુદ્ધા જિનાલયોમાં જિનેન્દ્રભક્તિ સ્તોત્ર અક્રમ, આયબિલ, આખ્યાન નિયમિત ચાલુ છે. તે સિવાય સમૂહ અક્રમ, છઠ્ઠ ૭૨ કલાકના અખંડ જાપ પચુષણપર્વમાં આઠે દિવસ ઉદ્ધાસપૂર્વક આરાધના તથા તથા રથયાત્રાનું ભવ્ય આયોજન, દર રવિવારે જાહેર પ્રવચનનું આયોજન સારી રીતે થયેલ.

—મુનિરાજ શ્રી નીતિસાગર

## પર્યુષણ પર્વ નિમિત્તે શિકાગોમાં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈનું ભવ્ય સન્માન

મેરેપોલીટન શિકાગોની જૈન સોસાયટી દ્વારા જૈન દર્શનના ચિંતક ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈની સતત આઠ દિવસની પર્યુષણ વ્યાખ્યાનમાળાને અંતે સોસાયટીના પ્રમુખ શ્રી ઉત્તમભાઈ જૈને કહ્યું કે શિકાગોમાં આજ સુધી આવી રોચક, માર્મિક અને તત્ત્વદર્શી વ્યાખ્યાયમાળા યોજાઈ નથી. એ પછી કલ્પસૂત્ર વિશેના પ્રવચનને અંતે ડૉ. રમેશ ગાર્હી અને શ્રી રમેશ સોલંકીએ અભિવાદન કરતાં કહ્યું કે આજથી ૯૭૦૫ પૂર્વ શિકાગોની વલ્લ્ રીલીજીયન કોન્ફરન્સમાં જૈનદર્શનની જ્યોત પ્રગટાવનાર વીરચંદ ગાંધીના સાચા અને તેજસ્વી વારસદાર શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ છે. શિકાગોમાં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈના પંદર પ્રવચનો યોજાયા હતા. તેમજ શિકાગો રેડિયો પરથી પણ તેમના પ્રવચનો પ્રસારિત થયા હતા.

## સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી પ્રતાપરાય હીરાચંદ શાહ ઉં, વ. ૬૧ તા. ૧૦/૧૦/૮૬ના રોજ ભાવગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતાં. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતાં. તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં અમે સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

- ❖ હૃદય એક ઘડા જેવું છે, ઘડાને ભરાવા માટે જેમ નમાવવો પડે છે તેમ હૃદયના ઘડાને નમાવ્યા વગર સદ્ગુણના જળને પામી શકાય નહિ.
- ❖ ગુણ વગરનું જીવન નિશુભ એટલે અવગુણોની દુર્ગંધ મારતું જીવન.
- ❖ ફૂલમાં રહેલી સુગંધ બધાયને આકર્ષે છે તેમ હૃદયના ફૂલમાં સદાચરણ અને સદ્વ્યવહારની સુગંધ દરેકને હૃદયે આકર્ષે છે.
- ❖ નમે એ સહુને ગમે.
- ❖ વિનય હોય તો નમન થાય તો જ મનન થઈ શકે અને મનન કરે ત્યારે જ જીવનનું અમૃત મેળવી શકાય. પરિણામમાં સર્વ પ્રાપ્તિનું મૂળ એક જ વિનય અને એટલે જ વિનય ગુણ મોટો.
- ❖ પોતાની ભૂલ માણસને મુંઝા કરતાય વધુ મૂંઝા બનાવે છે, જ્યારે પારકી ભૂલ એને ભોલકા કરતાય વધારે વાચાળ બનાવે છે.
- ❖ એટલું ન ભુલશો કે તમે સામા પાસેથી જેવા વાણી અને વર્તનની આશા રાખો છો, એવા જ વાણી અને વર્તનની આશા સામે પણ તમારી પાસેથી રાખો છે.



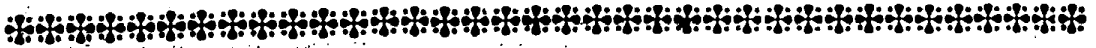
Atmanand Prakash

Regd. G. BV. No. 31



શુભ કામના

ઘર ઘર દીપ જલે



દીપાવલી આવશે અને ચાલી જશે. મોઢીથી શુભેચ્છાનું ઉચ્ચારણ કરશે, કલમથી શુભેચ્છા કાર્ડ પર સહી કરશે, પરંતુ જે તમે નિરાશ માણુસોમાં આશા ન ભરી શકો, કોઈની અધારી કોટડીમાં સહયોગનો દીવો ન પેટાવી શકો તો દિવાળી અધૂરી છે.

ઘરમાં દીવો કરી મંદિરમાં દીવો કરીએ છીએ. પહેલા અંતરના આવાસના અધારાને જ્ઞાન રૂપી દીવાથી અજવાળો. કુસ્તાના અધિકારને કરુણાના દીપથી હઠાવો, વૈર-વિરોધના કચરાને સાફ કરીને પ્રેમનો દીપક પ્રગટાવો તો તમારે સદાય દીવાળી છે.

જે આપણો બંગલો દીવાઓથી પ્રકાશિત થાય અને બીજાના આંગણમાં અંધારૂં રહે તો આપણે સાચી દિવાળી મનાવી નથી. જે દીવો પ્રેમ, સહયોગ અને કરુણાથી પ્રગટે તો દિવાળીનો સાચો આનંદ મળે.

અસત્ પર સત્ને વિજય, અધિકાર પર પ્રકાશનો વિજય, જ્ઞાનથી અજ્ઞાનનો નાશ તે દીપાવલી છે. દીવાની હારમાળાની માફક જીવનમાં ગુણોની હારમાળા પ્રગટાવવાની પ્રેરણા દીવાળી આપે છે.

એક દીવો બીજા દીવાને પ્રગટાવે છે, તેમ તમારે બીજાને મદદગાર થઈ બીજાના દુઃખ, ગરિબાઈ, નિરાશા, હતાશા અને અભાવને મટાડવા તત્પર થવાનું છે અમારી શુભકામના છે કે દરેકના અંતરમાં દીવા પ્રગટે પ્રેમના અને સ્નેહના.

સં. ૨૦૪૬ની 'જીવન સાધના' માંથી સાભાર



તંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

## પર્યુષણ પર્વ નિમિત્તે શિકાગોમાં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈનું ભવ્ય સન્માન

મેટ્રોપોલીટન શિકાગોની જૈન સોસાયટી દ્વારા જૈન દર્શનના ચિંતક ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈની સતત આઠ દિવસની પર્યુષણ વ્યાખ્યાનમાળાને અંતે સોસાયટીના પ્રમુખ શ્રી ઉત્તમભાઈ જૈને કહ્યું કે શિકાગોમાં આજ સુધી આવી રોચક, માર્મિક અને તત્ત્વદર્શી વ્યાખ્યાયમાળા યોજાઈ નથી. એ પછી કલ્પસૂત્ર વિશેના પ્રવચનને અંતે ડૉ. રમેશ ગાર્હી અને શ્રી રમેશ સોલંકીએ અભિવાદન કરતાં કહ્યું કે આજથી ૯૭વર્ષ પૂર્વે શિકાગોની વલ્ડ રીલીજીયન કોન્ફરન્સમાં જૈનદર્શનની જ્યોત પ્રગટાવનાર વીરચંદ ગાંધીના સાચા અને તેજસ્વી વારસદાર શ્રી કુમારપાળ દેસાઈ છે. શિકાગોમાં ડૉ. કુમારપાળ દેસાઈના પંદર પ્રવચનો યોજાયા હતા. તેમજ શિકાગો રેડિયો પરથી પણ તેમના પ્રવચનો પ્રસારિત થયા હતા.

## સ્વર્ગવાસ નોંધ

શ્રી પ્રતાપરાય હીરાચંદ શાહ ઉં, વ. ૬૧ તા. ૧૦/૧૦/૮૬ના રોજ ભાવગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતાં. ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતાં. તેમના કુટુંબીજનો પર આવી પડેલ દુઃખમાં અમો સમવેદના પ્રગટ કરીએ છીએ તેઓશ્રીના આત્માને પરમ શાંતિ મળે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

- ❖ હૃદય એક ઘડા જેવું છે, ઘડાને ભરાવા માટે જેમ નમાવવો પડે છે તેમ હૃદયના ઘડાને નમાવ્યા વગર સદ્ગુણના જળને પામી શકાય નહિ.
- ❖ ગુણ વગરનું જીવન નિગુણ એટલે અવગુણોની દુર્ગંધ મારતું જીવન.
- ❖ ફૂલમાં રહેલી સુગંધ બધાયને આકર્ષે છે તેમ હૃદયના ફૂલમાં સદાચરણ અને સદ્વ્યવહારની સુગંધ દરેકને હંમેશાં આકર્ષે છે.
- ❖ નમે એ સહુને ગમે.
- ❖ વિનય હોય તો નમન થાય તો જ મનન થઈ શકે અને મનન કરે ત્યારે જ જીવનનું અમૃત મેળવી શકાય. પરિણામમાં સર્વ પ્રાપ્તિનું મૂળ એક જ વિનય અને એટલે જ વિનય ગુણ મોટો.
- ❖ પોતાની ભૂલ માણસને મુગ્ધા કરતાય વધુ મૂંઝા બનાવે છે, જ્યારે પારકી ભૂલ એને ભોલકા કરતાય વધારે વાચાળ બનાવે છે.
- ❖ એટલું ન ભુલશો કે તમે સામા પાસેથી જેવા વાણી અને વર્તનની આશા રાખો છો, એવા જ વાણી અને વર્તનની આશા સામે પણ તમારી પાસેથી રાખો છે.



Atmanand Prakash

Regd. G. BV. No. 31



શુભ કામના



ઘર ઘર દીપ જલે



દીપાવલી આવશે અને ચાલી જશે. મોઢીથી શુભેચ્છાનું ઉચ્ચારણ કરશે, કલમથી શુભેચ્છા કાર્ડ પર સહી કરશે. પરંતુ જે તમે નિરાશ માણસોમાં આશા ન ભરી શકો, કોઈની અંધારી કોટડીમાં સહયોગનો દીવો ન પેટાવી શકો તો દિવાળી અધૂરી છે.

ઘરમાં દીવો કરી મંદિરમાં દીવો કરીએ છીએ. પહેલા અંતરના આવાસના અંધારાને જ્ઞાન રૂપી દીવાથી અજવાળો. કુસ્તાના અંધકારને કરુણાના દીપથી હઠાવો, વૈર-વિરોધના કચરાને સાફ કરીને પ્રેમનો દીપક પ્રગટાવો તો તમારે સદાય દીવાળી છે.

જે આપણો ખંગલો દીવાઓથી પ્રકાશિત થાય અને બીજાના આંગણમાં અંધારૂં રહે તો આપણે સાચી દિવાળી મનાવી નથી, જે દીવો પ્રેમ, સહયોગ અને કરુણાથી પ્રગટે તો દિવાળીનો સાચો આનંદ મળે.

અસત્ પર સતનો વિજય, અંધકાર પર પ્રકાશનો વિજય, જ્ઞાનથી અજ્ઞાનનો નાશ તે દીપાવલી છે. દીવાની હારમાળાની માફક જીવનમાં ગુણોની હારમાળા પ્રગટાવવાની પ્રેરણા દીવાળી આપે છે.

એક દીવો બીજા દીવાને પ્રગટાવે છે, તેમ તમારે બીજાને મદદગાર થઈ બીજાના દુઃખ, ગરિબાઈ, નિરાશા, હતાશા અને અભાવને મટાડવા તત્પર થવાનું છે અમારી શુભકામના છે કે દરેકના અંતરમાં દીવા પ્રગટે પ્રેમના અને સ્નેહના.

સં. ૨૦૪૬ની 'જીવન સાધના' માંથી સાભાર



તંત્રી : શ્રી કાન્તિલાલ જે. દોશી એમ. એ.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર.

મુદ્રક : શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ, આનંદ પ્રી. પ્રેસ, સુતારવાડ, ભાવનગર.

पुस्तक  
८५